REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JUNE 19th, 1964 - No. 650 - 19th YEAR OF PUBLICATION

De Noot en de Bolster

Menigeen heeft zich in de laatste tijd afgevraagd, wat wij nu eigenlijk van de onenigheid tussen Rusland en China moeten denken. Is de scheiding tussen die twee echt, of zijn we onwetend de toeschouwers van een vernuftig opgezet spel, waarbij de werkelijkheid achter de schijn verborgen gaat? Leven Rusland en China inderdaad op gespannen voet, of strooien zij de "West" zand in de ogen, zodat de aandacht zou verslappen?

Aan deze en dergelijke onzekerheden heeft een Amerikaans professor onlangs een einde trachten te maken, in een artikel in het Amerikaanse tijdschrift **U.S. News and World Report.** In het nummer van 15 juni staat een uitvoerig artikel van de hand van Dr. Mose L. Harvey. Dr. Harvey is professor in History en Directeur van een nieuw gevestigd centrum voor "Advanced International Studies" aan de Universiteit van Miami, Florida. Door zijn verschillende functies voor het Amerikaans Departement van Buitenlandse Zaken wordt Dr. Harvey als een top expert beschouwd met betrekking tot de Russisch-Chinese moeilijkheden.

Het artikel laat geen twijfel bestaan over de vraag of de gespannen verhoudingen tussen Rusland en China werkelijk of gefingeerd zijn. Volgens Dr. Harvey hebben wij hier te doen met een strijd tussen twee rivalen, die hoogstwaarschijnlijk zal uitlopen op een volledige breuk tussen de twee landen. Hoewel de leiders van beide landen beiden niet jong meer zijn, kan men moeilijk van eventuele opvolgers een andere gedragslijn verwachten. Het is niet in de eerste plaats een conflict tussen twee mensen, maar hier staan inderdaad twee landen tegenover elkaar, wier belangen niet parallel lopen, maar eerder tegenover elkaar gesteld zijn. Men kan van geen enkele Russische leider verwachten dat hij zal toegeven aan de condities die China wil stellen. Omgekeerd zal er geen enkele Chinese leider zijn die zich achter Rusland zal scharen.

Het gaat er tenslotte om wie van de twee de toon zal aangeven in de Communistische beweging. Het Communisme, of het nu uit Rusland of uit China komt, wil een wereld-beweging zijn, waarvan de leiding niet kan worden verdeeld. Dit wil zeggen dat òf Moskou òf Peking het roer in handen moet hebben.

Dit hoeft nog niet te betekenen, dat een van beide partijen niet oprecht zou zijn in zijn streven om de verschillen uit de wereld te helpen. Maar het is wel waar, dat geen van beide partijen zich zal willen onderwerpen aan het gezag van de andere. Daar komt nog bij, dat in beide landen de bevolking in de koude oorlog betrokken is. Het is weinig minder dan een haat-campagne geworden, in Rusland tegen China en in China tegen Rusland.

Dr. Harvey werkt deze punten nader uit en komt dan tot de conclusie dat de niet-Communistische wereld een diepe voldoening kan hebben in het verbreken van de Communistische eenheid. Het komt er nu maar op aan, dat deze niet-Communisten paraat blijven. Wanneer men de ogen er voor open houdt, dat het Communisme gevaarlijk blijft, en dat het graag conflicten opwerpt buiten de eigen landsgrenzen, dan is het mogelijk, dat de vrije wereld grote voordelen zou kunnen behalen uit de onenigheid tussen de Communistische machthebbers.

Als men een deskundige als Dr. Harvey zo hoort spreken, dan komt haast vanzelf een gevoel van verruiming over ons. Wij hebben wel andere momenten beleefd. Toen de koude oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland op zijn felst was (denk b.v. aan het neerschieten van het U-2 vliegtuig of de crises om Berlijn, of om Cuba) hebben we meermalen met bezorgdheid de toekomst trachten in te zien. Nu echter een deskundige van formaat ons zegt, dat er geen onmiddellijk gevaar dreigt, halen wij als vanzelf wat ruimer adem. Goed, wij moeten paraat blijven en wij moeten onze ogen open houden voor het gevaar dat blijft dreigen, maar niettemin wij kunnen nu toch rustig onze zaken ontwikkelen of aan onze toekomst bouwen. Zeker, wij zijn Christenen, — wij weten dat er Eén is die de wereld regeert. Maar toch, wij voelen de druk niet zo zeer meer. Zolang Rusland en China elkaar in de haren zitten, kunnen wij rustig verder leven.

Heeft het dan nog zin om hier verder bij stil te staan? Het gaat toch goed zo? In plaats van oorlog te voeren leveren wij toch graan zowel aan Rusland als aan China, en nog wel voor een waarde van miljoenen dollars? En met de oude vijand uit de Tweede Wereldoorlog, Duitsland, leven wij toch eveneens op goede voet? Wij hebben in Canada althans de Duitse Minister-President met alle hoffelijkheid en vriendelijke beleefdheid ontvangen. Dit zijn toch feiten en daar mogen wij toch dankbaar voor zijn?

Het hangt er maar helemaal van af, waarvoor wij dankbaar zijn. Als het er ons alleen maar om gaat, dat wij met rust gelaten willen worden en dat wij niet lastig gevallen willen worden met een oorlogsrumoer hier of een spanning daar, dan kan de betekenis van deze tijd ons gemakkelijk voorbij gaan. Er kan in een tijd als deze zowel een zegen als een verleiding verborgen liggen.

Met dit te zeggen, willen wij niet kunstmatig de rust verstoren. Maar wij willen wel met Dr. Harvey zeggen, zij het dan dat deze professor het in geheel andere zin heeft bedoeld, dat wij onze ogen open moeten houden voor het gevaar, dat juist nu dreigt. De duivel gebruikt niet altijd schrikaanjagende stromingen als het Communisme is, om zijn doel te bereiken. Vaak is juist het tegenovergestelde waar. Rust en voorspoed blijken in vele gevallen uitzonderlijk gevaarlijk te zijn.

Maar intussen is het leven van Christenen in de wereld als een noot in de bolster. Naarmate de noot groeit, zal ook de bolster zich uitzetten en harder worden. Zo toch leeft de Kerk in onze tijd, en niet alleen in onze tijd maar in heel de geschiedenis. De noot groeit en tijdens die groei vormt ze één geheel met de bolster. Die bolster dient ter bescherming van de noot, daardoor kan die noot tot volle wasdom komen. Maar er komt een tijd dat die bolster, hoe hard ze ook mag wezen, zal worden verbroken zodat de volle vrucht zal blijken. In dit licht mogen we (of zullen we zeggen: moeten we) de wereldgeschiedenis zien, en dus ook de tijd waarin wij leven.

Indien wij geloven dat het God om de Kerk te doen is, of om nog even bij de beeldspraak te blijven, dat het God om die noot te doen is en dat Hij daarom die bolster laat groeien en hard worden, dan geeft alleen dit ons een ware rust. Dan ligt onze zekerheid niet in de verterende onenigheid tussen Rusland en China, ook niet in het machtige arsenaal van de Verenigde Staten, maar hierin dat God Zijn Kerk bewaard voor de dag van Zijn Zoon en dat daartoe ook de wereld, waarin wij leven, moet medewerken.

D.F.

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op

aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

DE HERDENKING VAN D-DAY

Op 5 en 6 juni werd in Normandië herdacht, dat de invasie 20 jaar geleden plaats vond. Ter gelegenheid van dit feit deze originele foto van een Amerikaanse oorlogsfotograaf. Het originele onderschrift van deze overzichtsfoto van de invasievloot in het Kanaal luidt: "Niemand sprak; iedereen stond aan dek te roken en probeerde de schepen te tellen, maar in het Kanaal kon je niet tellen, alleen de schepen die dicht bij je voeren. Maar dat waren er genoeg." (Zie ook het artikeltje met kaartje van het Invasiegebied op blz. 2.)

Merkwaardige Constellatie

③

door Dr. L. Praamsma

In onze beide vorige artikelen zagen we, dat er een verschil van mening is in R.K. kring in Nederland over de vraag, of het mensengeslacht is gesproten uit maar één voorouder of uit meerdere ouderparen, waarbij het bleek, dat een theoloog het 'radicale' en een bioloog het 'behoudende' standpunt innam.

Wij zagen ook, hoe de Engelse scheikundige Filby het opnam voor de betrouwbaarheid van het Bijbelverhaal en de opvatting, als zouden er pre-Adamieten geweest zijn, afwees.

Het is belangrijk nu kennis te nemen van Filby's eigen opvatting van oorsprong en ouderdom van het menselijk geslacht.

Hij aanvaardt, dat Adam ons aller vader is; de vader van al wat menselijk kan worden genoemd.

Daarom moet de 'Neandertalmens', indien hij inderdaad menselijk is geweest, afgestamd zijn van Adam; ofschoon in zijn voorkomen misschien sporen van mutatie en degeneratie zichtbaar zijn geweest.

De mens zoals we die heden ten dage kennen via Noach uit de lijn van Seth, en het is aannemelijk, dat Adam nog veel meer zonen heeft die andere groepen van mensen voortbrachten.

Filby wijst er dan op, dat de grootste moeilijkheid ligt in de *chronologie* (tijdrekenkunde).

In oude King James-Bibles vinden we nog bij Gen. 1 aangetekend, dat de wereld geschapen werd in het jaar 4004 voor Christus; dat was volgens de berekening van de Ierse bisschop Ussher; maar volgens de 'astronomische datering' leefde de primitieve mens ongeveer 500.000 jaar voor Christus.

In een vorig artikel zagen we al, dat Filby tegen die 'astronomische datering' grote bezwaren heeft. Hij is bereid toe te geven, dat het duizend of tweeduizend jaar kan hebben geduurd, voor de mensheid in een nieuw stadium kwam, wat het gebruik van zijn werktuigen aangaat (stenen, ijzeren, koperen tijdperk); maar zelfs dan kan hij niet verder komen dan 10.000 jaar B.C. voor de Neolithische mens en 12.000 tot 15.000 jaar B.C. voor de Palaeolithische mens, terwijl deze getallen hem in de grond van de zaak te hoog voorkomen, gezien de intelligentie van deze mensen zichtbaar in de muurtekeningen in de holen van Zuid-Frankrijk en Spanje.

Radio-carbon data, in 1960 verstrekt door dr. Kenyon naar aanleiding van opgravingen uit de oudste lagen van Jericho, vertonen de beide data 6800 B.C. en 7890 B.C.

Wat de Bijbelse gegevens aangaat, Filby wijst er terecht op, dat het al heel moeilijk is de zondvloed precies te dateren, om maar niet te spreken van de tijd van Adam. In hun geslachtrekeningen lieten de Hebreeën dikwijls namen weg.

Wanneer men zei, dat D de zoon van A was, bedoelde men meer dan eens, dat hij de zoon was van C, die de zoon was van B, die weer de zoon was van A.

Christus was de zoon van David, en Paulus was de zoon van Abraham, in de Joodse zin van de term. Het geslachtsregister van Matth. 1 telt verschillende weglatingen.

Mattheus telt 12 geslachten van Sealtiel tot Christus en Lucas telt 20. Ezra 7 noemt de priester 17 generaties tussen zichzelf en Aaron, maar volgens 1 Kron. 6: 3-15 krijgen we 23 generaties, en als we alle beschikbare lijsten raadplegen (ook die van Josephus en het Joodse boek Sedar Olam) komen we op niet minder dan 41 geslachten tussen Aaron en Ezra.

De handschriften van de oude Griekse Bijbelvertaling, die van de Septuagint, verschillen juist in de geslachtsrekeningen soms nog al wat van de oudste Hebreeuwse handschriften, en de jongste ontdekking van de Dode Zee rollen doet vermoeden, dat de Septuagint in deze soms nauwkeuriger was dan de gebruikte tekst.

Filby concludeert, dat de datering van Ussher ongetwijfeld veel te laag is, maar dat de 'astronomische data' ongetwijfeld veel te hoog zijn, en dat voor ieder, die dit heeft ingezien, de moeilijkheden verdwijnen.

Hij zegt letterlijk: "De data zijn onvoldoende om met absolute zekerheid te worden weergegeven en uitgelegd, maar één ding is zeker: er is geen onverzoenlijke tegenstelling tussen wat de Bijbel in wezen leert aan de ene kant, en de bekende feiten van anthropologie (leer van de mens) en archaeologie (oudheidkunde) aan de andere kant. Zoals in een grote legpuzzle passen alle stukken in elkaar."

Het is van belang van deze dingen kennis te nemen.

Het is van belang dat de leerlingen van onze High Schools deze dingen weten. Ze zijn trouwens onder ons niet onbekend.

Al in de eerste druk van de Christelijke Encyclopaedie (1925) schreef mijn oud-leermeester, prof. Van Gelderen een nog altijd belangrijk artikel over 'Bijbelse Chronologie', eindigend met deze woorden: "Het bekende kinderversje 'Veertig eeuwen van tevoren was het Vrouwenzaad beloofd', hoe goed ook bedoeld, komt niet overeen met de historische kennis, welke God ons geschonken heeft door middel van de opgravingen. En dat is toch ook helemaal niet erg. Of er nu tussen Adam en Christus 40 eeuwen zijn verlopen, of 60, of 80, — daar blijft Adam dezelfde om. De eerste mens is uit de aarde aards. De tweede mens is de Here uit de hemel. En de Christen mag blijven jubelen: Gelijkerwijs wij het beeld des aardsen gedragen hebben, alzo zullen wij ook het beeld des hemelsen dragen."

HET PIJPORGEL BLEEF WINNAAR

Naar Der Gärtner bericht had onlangs in de historische kathedraal van Heilsbronn een opmerkelijke wedstrijd plaats tussen een electronisch orgel en het grote moderne pijporgel van de kerk. Prof. Friedrich Högner uit München, muziek-directeur van de Landeskirche, had voor deze proef 60 Beierse kerk-musici uitgenodigd als kritische toehoorders. Bij twee concerten die op beide instrumenten werden gegeven, was men het er over eens dat het electronische orgel een aanmerkelijk slechter indruk maakte dan het pijporgel. Prof. Högner merkte op: Ik wilde de vervaardigers van het electronische orgel de mogelijkheid schenken, eens aan te tonen, wat hun instrumenten konden presteren". In de Beierse landskerken is het tot dusver verboden electronische orgels voor de kerken aan te schaffen. Slechts in een enkel uitzonderingsgeval hebben de kerkelijke autoriteiten een dergelijk instrument in de kerken doen opstellen.

DUTCH REFORMED SYNOD CONDEMNS FREEMASONRY

Pretoria, South Africa (EP) — A resolution condemning Freemasonry was adopted here by the Synod of the Dutch Reformed Church of Africa although several speakers spoke in defense of the Masonic Order, noting many Church members belong to it.

The action came after Professor F. J. Vanzyl, a Dutch Reformed theologian, had presented a report describing the Freemasons as "a humanistic-moralistic brotherhood" whose "glorious Architect of Heaven and Earth is not the God of the Church, but is, in effect, the God of Church and Baal — with Baal being equal."

SOEKARNO ZOEKT DE HULP VAN DE KERKEN IN ZIJN STRIJD TEGEN MALEISIE

E.P.S. bericht uit Djakarta: "Twee regeringsleiders hebben in toespraken tot de Indonesische Raad van Kerken opgeroepen tot actieve steun van de christelijke minderheid in de strijd van Indonesië tegen Malakka. De sprekers waren Minister Dr. J. Leimena, die christen is, en de Minister voor Godsdienstzaken Saifuddin Zuchi, die mohammedaan is. Beide schilderden Maleisië — de nieuwste federatie van de vroegere Britse gebieden Malakka, Singapore, en de twee staten op het eiland Borneo, Sarawak en Sabah — als een 'front' voor de voortduur van het Britse kolonialisme en een complot om Indonesië te omsingelen. Dr. Leimena zei dat de doeleinden van de christelijke kerken 'parallel lopen met die van de Indonesische revolutie die zich richten op de schepping van een rechtvaardige, welvarende maatschappij zonder de exploitatie van de ene mens door de andere'."

20 Jaar geleden huiverde Europa

Op 6 juni jl. was het precies twintig jaar geleden dat de strijd om de bevrijding van Europa werd ingezet. Meer dan 5000 schepen en ca. 9000 vliegtuigen trokken op naar het invasiestrand in Frankrijk, Europa huiverde en hield de dement op de Duitse versterkingen de invasie zou onvoorstelbare gevolgen hebben. Het lukte! De 82e en 101e Amerikaanse luchtdivisie alsmede de 6e Britse luchtdivisie werden aan de Normandische kust neergelaten. Om ca. 3.15 uur begon het verschrikkelijke bombardement op de Duitse versterkingen en om 5.50 uur vonden de eerste landingen plaats. De nazi's geloofden niet direct dat dit DE grote invasie was en dachten aan een afleidingsoperatie.

Op het strand van Normandië werd echter het lot van Europa in de weegschaal geworpen en deze balans sloeg naar de bevrijding door toen na twee dagen strijd ca. 200.000 en honderden tanks aan land waren gebracht. Zes miljoen kilo bommen brak de Duitse kustversterkingen en het eerst gestelde doel, de vorming van een brug-gehoofd, was bereikt. Het tweede gestelde doel, de verovering van de stad Cherbourg werd op 26 juni een feit, maar de hoop dat men deze grote haven kon gebruiken ging in letterlijke en figuurlijke zin in rook op. De havens waren door de Duitsers dermate vernield dat men tot in het najaar duizenden tonnen aan materiaal over de kunstmatige havens van de landingsplaatsen moest aanvoeren. Zeer hard werd er aan beide zijden gevochten en de Duitse tegenstand was zo zwaar dat de gestelde doelen door de geallieerde legers niet op de vastgestelde tijd konden worden bereikt. Zo had men het gebied dat bedoeld was om reeds na twintig dagen bezet te hebben, na vijftig dagen na de invasie nog niet bereikt. Alleen dit enkele feit toont wel duidelijk aan dat het beslist niet allemaal van een leien dakje ging. Eind juli begon de Amerikaanse generaal Bradley echter een groot offensief en na de mislukking van een sterke Duitse aanval wist Bradley vrijwel in één ruk tot aan de Maas op te dringen. De ineenstorting van de Duitse macht werd volledig na een geallieerde landing in Zuid-Frankrijk, zie kaart.

Mede dank zij de felle activiteit van de Franse verzetsbeweging verliep de bevrijding daarna zo snel dat alle gestelde doelen en data ver overschreden werden. In deze plannen had men nl. berekend dat men na 120 dagen zo ongeveer tot Parijs zou zijn gevorderd. Nu had men na 120 dagen echter bijna heel Frankrijk, België en een deel van Zuid-Nederland in handen, zie kaart.

De resultaten gevoegd bij de successen van de Russen aan het oostfront deden toen een snel einde van de oorlog in Europa hopen.

Zo snel bleek de bevrijding van ons wereldeel echter niet te gaan en het zou nog tot mei 1945 duren eer het lot van de nazi's was bezegeld.

JUDAISM

What do we actually know about the Jews or their religion which is called "Judaism"? Well, they don't eat pork and ham; they go to the Synagogue on Saturday (their Sabbath); they eat Matzos at Passover (Easter); they pray in Hebrew and do not believe in the New Testament; they use Old Testament names such as Sam and Abraham, Mirjam and Sarah and that is about all, isn't it?

But we know just as much about the Mohammedans: Allah is great and Mohammed is his prophet! They read the Koran, are mainly Arabs and in our thoughts identical with Egypt. If we go back in history, we come to a point where Jews and Arabs meet in our Old Testament Bible and almost everyone knows that the descendants of Jacob became the Israelites and those of Ishmael were called later the Arabs.

Following the Israelites in their journey from Egypt, we are all aware of the facts and experiences in the desert until they came in Canaan. We remember a little about the feasts of Israel, their customs and their laws which were made known to Israel in their so often rebellious journey in the desert, by their leader Moses. Usually we skip as a rule the Mosaic laws and the like and our attention is mainly focused on the historic facts and vicissitudes as well as on the different aspects of their kingdom and kings with the so often repeated sentence, "And he did what was evil in the eyes of the Lord".

Being children of a Christian school system, we have been told so much out of our Bible that there are not many passages strange to us and last of all we even were taught some Hebrew words, like Elohim = God; Jahweh, the name of God; Mara = bitter; Moses = drawn out of the water; Ezra = help; and from the New Testament we know the words of Jesus: Eli, Eli lama sabachtani which is Aramaic but very close to Hebrew like Dutch and German in our time.

However, do the Jews of today act the same way as their forefathers did in Canaan? Do they obey the same laws as in Moses' time? Do they follow the same customs as in the "Temple times" with the various offerings? Do they still read and write Hebrew and do they obey what the Old Testament prophets told them? Do they still expect the Messiah? And are they still God's people?

All these questions, and there are many more, require for the earnest readers a plain and clear answer. However, it is not very easy to give a clear and definite answer to all these questions. For instance, if we talk about Christianity, can we say that Christianity follows this or that law, believes such and such a doctrine, taught and explained by Jesus or by one of His apostles or have we one common creed? It would be a great blessing if we were one in faith! But nowadays each church has set her own standards, has created her own environments and atmosphere and has her own way of explaining God's holy Word. You will have entirely different answers, given by so many denominations existing today, what Christianity means. This is not new at all, for the church, barely established in A.D. 60, had her differences and people were calling themselves after "Paul, Appollos, Cephas and Christ" as Paul writes in his first Epistle to the Corinthians (1:12). Thirty years after Jesus' death there already were four denominations mentioned, while they started so beautiful in Acts 2! Is the church of Christ wrong? The Jews were wrong in rejecting their Messiah, but were they also wrong when they accepted Him in Paul's time and called themselves after their various teachers? Thirty years after Christ's death there were already differences among them. One must come to the conclusion that men are wrong whatever they do. Is this, because those early Christians were Jews or does this imply to everyone, to every living human being here on earth? Yes, indeed, for the very simple reason which is found in Jeremiah 17:19: "The heart is deceitful above all things and desperately wicked". And David said in Psalm 14:3 "they all are gone aside, they are all together become filthy: there is none that doeth good, **no not one**".

The simple solution is thus, that we as Christians are divided because we are sinful, we are no good and we miss the basic elements to cling together in unity, in brotherly love and in Christian fellowship. We feel that we are doing it in the right way and live according to the Word of God. But if we, as Christians, who know the Scriptures so well, who know the will of God so perfectly and try to live our daily lives according to it, if we are separated in so many ways, how can we expect that other people live in oneness of life and faith **without** knowing Christ?

Judaism gives the same picture as far as dissension is concerned. There are Orthodox, Conservative and Liberal Jews. The strictest of the three groups are the Orthodox and as for the Liberals, this name implies that they are liberal in outlook. In Canada there are 260,000 Jews with about 175 Synagogues of which there are 135 Orthodox, 31 Conservative and only 9 Liberal. Some 150,000 Jews live in Ontario and about 90,000 in Toronto. There is no clear picture of how the Jews in Toronto are divided, but there are only three reformed congregations where they pray and preach in English and only a little bit in Hebrew.

The orthodox Jews mainly originated from Eastern Europe, where they escaped from extermination during the last World War, and also from before the war, and these are most numerous in the city of Toronto. If you want a point of contact in a Jewish store for instance, say to the proprietor: "Shalom" (pronounce "sjalome", like in "bone", and this means "peace"). In many cases your storekeeper will ask: "Are you Jewish?" Answer: "In my heart I am more Jew than you by birth", and your conversation is right there because his curiosity is aroused.

In contemplating his beliefs, his customs and his worshipping, we hope to outline this in a following article, the Lord willing.

Toronto, Ont. Mellegers.

CORRECTION

In the article "Hear o Israel" on page 7 of our June 12, 1964 issue, two corrections ought to be made. In the second paragraph, 12th line from the top, the article read: "or we know that Israel..." This should be: "for we know that Israel..."

In the sixth paragraph, line 14 from the bottom it is said: "This confession is due to a large extent..." The word "confession" should be "confusion", in order to make sense. Ed.

34th Convention of the Federation of Christian Reformed Men's Societies

On May 13 and 14 the Federation of Christian Reformed Men's Soc. held its 34th annual convention at Midland Park, New Jersey. The first meeting of the convention was a luncheon meeting. Mr. James Allen, Missionary of the Manhattan Chr. Ref. Church, was the speaker.

At 2 p.m. the convention was officially called to order and the Mayor of Midland Park welcomed the delegates and visitors to this city. The Federation President, Rev. M. Goote, welcomed the men on behalf of the Federation. In this meeting Rev. Gordon D. Negen, pastor of the Manhattan Chr. Ref. Church addressed the convention on the topic, "God Speaks To Us."

The Convention Mass meeting was held at 8 p.m. The Midland Park Church was filled to capacity. Dr. Edwin H. Palmer from Westminster Seminary, spoke on the topic, "God Speaks Through Us."

The business meeting was held on Thursday morning at 9 a.m. 137 Delegates and 47 visitors were attending. Reports were heard from the Extension Committee; the Social Action Committee and the Publication Committee. It was announced that Galations will be the Bible Study material for next season. The Grand Rapids Leagues invited the Federation to hold its convention in the Grand Rapids area. This invitation was accepted.

In the afternoon meeting, Rev. Theodore J. Jansma spoke on the topic, "God Speaks to the Troubled Mind". The convention banquet was held at 7 p.m. at the Casino de Charlz with 513 people in attendance. Rev. George Gritter of the Maple Ave. Church in Holland, Mich. spoke on the topic, "God's Word for To-day's World". The Federation President expressed the appreciation of the Federation Board to the Chairman and the members of the Convention Committee for arranging the convention in such an excellent manner. The delegates and visitors toured the New York World's Fair on Friday, May 15.

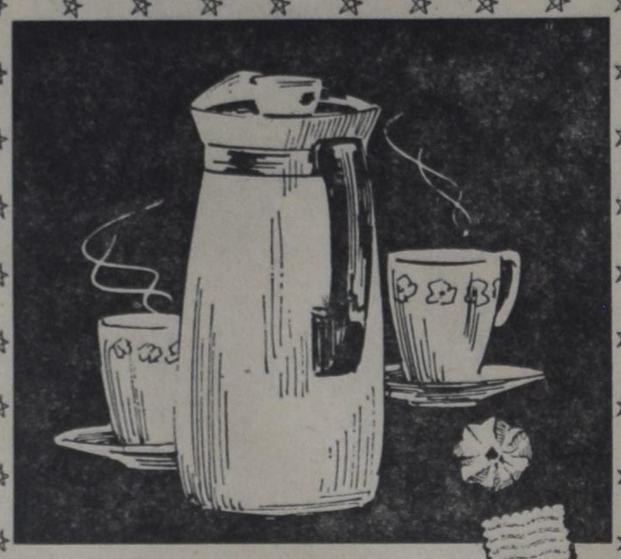

Geloof het niet omdat wij het zeggen !

NATUURLIJK vinden wij, dat Voortman's koekjes de beste zijn, die gemaakt kunnen worden. Wij weten hoeveel zorg er aan wordt besteed. Maar U moet het van ons niet geloven. Neem zelf de proef maar. Uw leverancier heeft een grote verscheidenheid.

VOORTMAN'S
Dutch Style Cookies

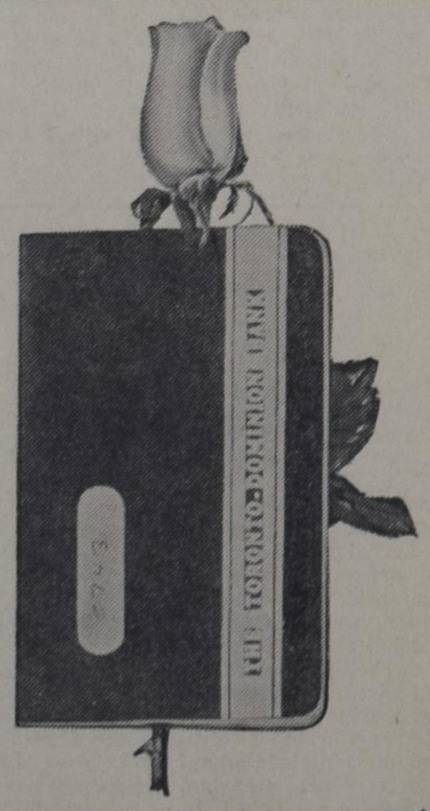

GELD OP "DE BANK" = gemoedsrust. Begint vandaag nog te sparen bij de Toronto-Dominion Bank, waar de mensen het verschil uitmaken

THE TORONTO-DOMINION BANK

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

GAAT U NAAR Holland?
VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:
C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 346.90
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

"WOODEN SHOE CONFECTIONERY"
DE HOLLANDSE WINKEL
voor fijne Vleeswaren, Droste Bonbons, Verkade Beschuit, Blikgroenten, Rijsttafel, Eau-de-Cologne (4711), Sigaren, Dames- en Heren-Ondergoed, Baby Uitzetten, Delfts Blauw, Snijbonenmolens en Koffiemolens, Dames- en Heren-Portemonnaies, Souvenirs en Luxe artikelen. Kom en zie!
Open elke dag 9—6, donderdag en vrijdag 9—9.
1058 Main Street West Hamilton, Ont.
TELEFOON JA 8-1932

NAAR NEDERLAND?
Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst
JAN FABER, Mgr.
Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

real estate
john struik
member toronto real estate board
"SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE"
741-4404
or
241-9171
REPRESENTING
GEORGE GETHING REAL ESTATE

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
Please inform us immediately of any change in your address.

SYNODE
Christian Reformed Church

Op Dinsdag 9 juni kwam de synode van de Christian Reformed Church in Grand Rapids, Mich., bijeen.

In ons volgend nummer hopen wij een verslag van de zittingen te geven. Uiteraard is hiervan op het moment dat ons blad verschijnt, nog niet veel bekend.

Wel kunnen wij melden, dat de volgende predikanten in het moderamen zijn gekozen: Dr. P. Y. De Jong van Grand Rapids, president; Rev. John Gritter van Jamestown, vice-president; Rev. R. J. Frens van Rochester, N.Y., first clerk; en Rev. B. Nederlof van Edmonton, Alta., second clerk.

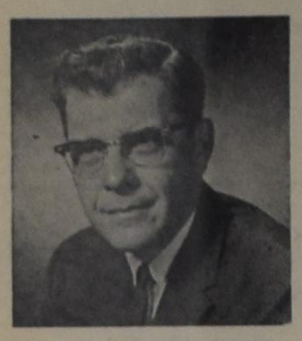

DR. P. Y. DE JONG
PROFESSOR AT
CALVIN SEMINARY

The Synod of the Christian Reformed Church appointed the Rev. Dr. P. Y. De Jong as professor for the chair of Practical Theology at Calvin Theological Seminary.

The Board of Trustees of Calvin Seminary had nominated three candidates for this position: Dr. P. Y. De Jong, Rev. B. Nederlof, and Rev. John Vriend.

Synod approved the action of the Board of Trustees in submitting a nomination for the Department of Practical Theology at this time even though this procedure is irregular in so far as the nomination was not published in the church papers and in the synodical agenda to give the church ample time for consideration of the nomination.

One of the grounds for this decision was that the increasing enrollment in the seminary (118 students this year and an anticipated enrollment of 150 next year) underscores the need for ample teaching services and a stable faculty.

INDEFINITE TENURE FOR DR. A. A. HOEKEMA

The Synod of the Christian Reformed Church reappointed the Rev. Dr. Anthony A. Hoekema as professor of Systematic Theology with indefinite tenure.

Dr. Hoekema was born in 1913 in Drachten (Friesland), The Netherlands. His family emigrated to Grand Rapids, Michigan, in 1923. He received his A-B. degree from Calvin College in 1936, an A.M. in Psychology from the University of Michigan in 1937, a Th.B. degree from Calvin Seminary in 1942, and his Th.D. from Princeton Theological Seminary in 1953. He has served as pastor for Christian Reformed Churches in Grand Rapids, Mich., and Patterson, New Jersey. He taught in the Bible Department of Calvin College from 1956 till 1958. He was appointed as Associate Professor of Systematic Theology at Calvin Theological Seminary.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"
BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Chr. Ref. Church van Orillia heeft tourist services twee mijl van "Little Europe Resort".

Men meldt ons spontaan:

— Het ongelooflijke is gebeurd, mijn vrouw is genezen — Had het 10 jaren, ben er helemaal af — Dokter vond het een wonder — Het was heel erg, doe nu alle werk weer — Behoef niet meer naar het sanatorium — Prachtig resultaat — Het is verbluffend — Nog nooit zo'n goede winter gehad — Genezen enz. Originelen liggen ter inzake!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.
Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

SYNODE
Free Christian Reformed Church

Op 21 mei jl. kwam de synode van de Free Christian Ref. Church of Canada en de Old Christian Ref. Church of America, in St. Thomas, Ont. bijeen. Aan het verslag, zoals wij dit vonden in "The Messenger" van juni 1964, ontlenen wij het volgende:

Acta Synodi 1963

Na een kleine rectificatie worden deze Acta gearresteerd.

Daar de nu benoemde scriba gelegenheid dient te hebben het hem door de Synode opgedragen werk op zo kort mogelijke termijn af te doen ontvangt de afgevaardigde uit Toronto br. G. Westerink opdracht de kerkeraad aldaar te verzoeken zijn predikant zoveel mogelijk te ontlasten. Het kort verslag van deze vergadering voor The Messenger zal door de scriba worden verzorgd.

Dan merkt de praeses op, dat het van betekenis is, dat *alle* ambtsdragers, maar ook elk medelevend gezin onzer kerk in het bezit zijn van de Acta onzer Synode.

Ingekomen stukken

a. Classis "South and East"

1. Kennisgeving, dat de Synode 1963 niet behandelde het eerste gedeelte van het rapport der classis betreffende het beroepingswerk.

De Synode besluit Art. 5 D.K.O. sub 4 te wijzigen in d r i e jaar voor een *eerste* verblijf in Canada of de United States.

2. Brief van br. Jac. Koopman te Thamesville, Ont. Daar deze broeder Art. 31 D.K.O. niet in acht genomen heeft, komt dit schrijven op deze formele grond niet in behandeling.

b. Classis "West"

1. Mededeling, dat de classis zich in meerderheid stelt achter het minderheidsrapport van de classis "South and East' inzake het dopen van geadopteerde kinderen; tevens verzoek terzake contact op te nemen met de a.s. Synode der Chr. Geref. Kerken in Nederland.

2. Verzoek te bevorderen, dat meer engelse preken van eigen predikanten voor de leesdiensten ter beschikking worden gesteld.

Instructies

1. Classis "South and East"

Met overlegging van haar rapport, uitgebracht in de vergadering van 15 oktober 1963, betreffende de doop van geadopteerde kinderen, verzoekt de classis "South and East" aan de Synode hieromtrent een uitspraak te doen. Na bespreking besluit de Synode:

a. Een commissie te benoemen, die alle beschikbaar materiaal doorneemt, en zo mogelijk de Synode 1965 rapporteert.

Zou deze mogelijkheid zich voordoen, dan dient haar rapport(en) de kerkeraden zo tijdig te bereiken, dat er voldoende tijd is tot grondige doorname.

b. Onder toezending van de ter tafel zijnde rapporten, bezwaren en opmerkingen over de bezwaren, het standpunt te vragen van de met onze kerk corresponderende kerken, nl. de Chr. Geref. Kerken in Nederland en de Free Reformed Church te Clifton.

c. De commissie te doen bestaan uit de predikanten G. Bilkes, C. Noordegraaf en J. Tamminga en de broeders B. Meinen en J. Meeboer.

In voorkomende gevallen zijn de kerkeraden gebonden aan Art. 60 D.K.O. 2a.

2. Classis "West"

De classis is van mening, dat de radio-uitzendingen van de 20th Century Reformation Hour niet behoren te worden aangekondigd als zijnde "sponsored" door de Canadian Council of Evangelical Protestant Churches, van welke council onze kerken lid zijn. Dat dit geschiedt zonder dat onze kerken eerst geraadpleegd zijn, acht de classis onjuist. Zij verzoekt de Synode hieromtrent de nodige stappen te nemen bij genoemde C.C.E.P.C.

Deputaten naar Art. 13 D.K.O. (Emeriti Kas)

De Synode besluit:

a. de uitkeringsbedragen te verhogen.

b. Met ingang van dit jaar de omslag te brengen op $1.75 per lid en dooplid.

Zij spreeks voorts de verwachting uit, dat nu de Kas metterdaad moet gaan verzorgen de liefde zal opvlammen, opdat deputaten aan de verplichtingen kunnen voldoen.

De praeses wijdt dankbare aandacht aan het feit, dat Ds B. Densel namens de Free Reformed Church te Clifton, N.J., U.S.A., giften voor diverse kassen onzer kerk heeft overhandigd. De penningmeesters dier kassen zullen de kerkeraad van Clifton onder dank de ontvangst der gelden berichten. Ds. B. Densel mag zich overtuigd houden van onze hartelijke erkentelijkheid voor zijn bemiddeling.

Deputaten Evangelisatie en Zending

De Synode besluit:

a. Het voor de zending der Chr. Geref. Kerken in Zuid-Afrika uitgetrokken bedrag te verhogen van $500,- (uitgetrokken vorig jaar) tot $750,- en te bestemmen voor een lokaliteit voor de vrouwen-afdeling van het ziekenhuis Siloam of voor wat het meest nodig is voor de zendingsarbeid daar, alsmede deputaten te machtigen zo nodig nog iets verder te gaan, mits het binnen het bereik der kas ligt.

b. De arbeid van de gemeente Grand Rapids in Spanje dit jaar te steunen met een bedrag van $500,- (Am. $) en de kerkeraad te verzoeken stukken met betrekking tot deze arbeid ter kennisneming aan deputaten te zenden, alsmede bij zaken van ingrijpende aard overleg te plegen.

Deputaten voor Eenheid Geref. Belijders en Correspondentie Buitenlandse Kerken

Uit het verslag van de secretaris blijkt, dat enkele kerkeraden in gebreke bleven zich met deputaten te verstaan in verband met het uitnodigen van gast-predikanten. Tevens, dat schijnbaar ook in Nederland niet bekend is, dat betrokken predikanten om te kunnen voorgaan in onze kerk zich eveneens met deputaten hebben te verstaan. Ten deze is hier geen andere regeling dan die bij de Chr. Geref. Kerken in Nederland geldt.

Tot nu toe is eveneens nimmer voldaan aan dat gegeven, dat uit de correspondentie voortvloeit, nl. het houden van een zgn. colloquium doctum: een wetenschappelijke samenspreking met een predikant, die - komend uit een met onze kerk corresponderende kerk - een beroep naar een onzer gemeenten aannam.

Samensprekingen met kerkeraden van andere denominaties bewogen zich nog steeds op plaatselijk niveau en riepen tot nu toe nog niet om bemoeienis van deputaten.

Gehandeld wordt in dit rapport ook over de opdracht door de Synode 1963 deputaten verstrekt, inzake de I.C.C.C. deze Synode van advies te dienen. Voorstel van deputaten is zich uit de I.C.C.C. terug te trekken. Aan dit advies verbinden deputaten terstond het voorstel hen nader te doen informeren naar het lidmaatschap etc. van de Reformed Ecumenical Synod, die een uitgesproken Gereformeerd karakter draagt.

Ook hebben de deputaten samengesproken met Ds B. Densel. Deze sprak als zijn mening uit, dat als de synode het voorstel van deputaten zou aanvaarden betreffende een colloquium doctum en het zich terugtrekken uit de I.C.C.C., practisch de bezwaren, die nog waren overgebleven en tot nu toe de volle vereniging van zijn en onze denominatie in de weg stonden, zouden zijn weggeomen. Ook een samenspreking van deputaten met zijn kerkeraad zou verhelderend kunnen werken.

Allereerst besluit de Synode de regelingen der correspondentie met buitenlandse kerken in de vereiste lijn te brengen. De kerkeraden zullen van een en ander schriftelijk op de hoogte worden gesteld. Ook zal de redactie van "De Wekker" in Nederland worden verzocht een bericht dienaangaande op te nemen.

Wat de I.C.C.C. betreft, gevoerde correspondentie bracht duidelijk het dictatoriale optreden van de leiding aan het licht. Gedane beloften van nader contact over de gewraakte aankondiging werden niet nagekomen. Daarbij kan gevoegd worden, dat de uitlatingen in de radio-uitzendingen heel vaak veel meer van politieke dan van bijbelse aard zijn. Ook de wereldse wijze van propaganda en tegen de borst stuitende carricatuur-tekeningen om van demonstratief gedragen borden met leuzen maar te zwijgen, kortom de gehele sfeer der I.C.C.C., doen deputaten van oordeel zijn, dat wij hier geen enkele verantwoordelijkheid kunnen en mogen dragen. De grondslag der I.C.C.C. onderschrijven wij, maar het bovenstaande noopt tot het advies zich terug te trekken.

De Synode besluit het lidmaatschap der I.C.C.C. te beëindigen.

Voorts wordt deputaten opdracht verstrekt nadere informaties in te winnen betreffende de Reformed Ecumenical Synod.

Tenslotte worden deputaten gemachtigd saam te spreken met de kerkeraad van de Free Reformed Church te Clifton.

Deputaten Immigratie

Deputaten zullen zo spoedig mogelijk nadere informaties inwinnen over berichten in de pers verschenen, die spreken van een verhoogde belangstelling in Nederland voor emigratie.

Deputaten Art. 19 D.K.O. (Ondersteuning studenten)

De Synode besluit student A. Stehouwer een tegemoetkoming in zijn studiekosten te doen toekomen.

Deputaten inzake Opleiding

Deputaten mochten ditmaal een broeder, die meende te moeten staan naar het ambt van dienaar des Woords, onderzoeken, nl. br. C. Pronk van Hamilton. De uitslag van dit onderzoek was voor deputaten en deze broeder verheugend. De Synode verklaart zich accoord met de studiegang, die deputaten dachten voor student Pronk uit te stippelen.

Student Stehouwer maakt goede voortgang met zijn studie. De Here zegent. Hij moge ons verder verrijken en beide broeders bekwamen, opdat ze straks de kerk met ere mogen dienen.

Commissie voor het uitgeven van preken in het Engels

De Commissie worstelt met het probleem van de beperkte mogelijkheden, gezien het gering getal predikanten, die allen schier overladen zijn met werk. Zij doet echter wat maar even mogelijk is.

Commissie voor het uitgeven van een Kerkorde in de Engelse taal.

Dank zij de noeste arbeid van br. F. VandenBout zijn alle artikelen der D.K.O. thans vertaald. De leden der Commissie zullen deze vertaling thans aan een onderzoek onderwerpen en daarna samenkomen om de tekst, de Synode aan te bieden, vast te stellen.

Verslagen betreffende de stand van zaken te Edmonton en Artesia

Deze verslagen worden in comitee behandeld. De Commissie ter behartiging van de zaken der gemeente Edmonton wordt ontbonden met dankzegging voor de door haar verrichte arbeid.

Verslagen redacteur en administrateur "The Messenger"

In 1963 is voor The Messenger $200,- meer uitgegeven dan werd ontvangen. De Synode besluit de collecte voor The Messenger dringend in de offervaardigheid der gemeenten aan te bevelen.

Tot tweede redacteur naast Ds G. Bilkes wordt voor 1964 benoemd Ds J. Tamminga. Laatstgenoemde zal het eerste redacteurschap per 1 januari 1965 D.V. op zich nemen. Tweede redacteur wordt dan Ds C. Noordegraaf.

Broeder J. P. Feijer, die voor een keurig finantieel overzicht zorgde, zal de dank der Synode schriftelijk worden overgebracht.

Verslag Quaestor Synodi

De Synode machtigt de quaestor, gezien de hoge uitgaven van de penningmeesters der beide classes, een na-vordering in te dienen. De commissie rapporteert alle bescheiden etc. in de beste orde te hebben bevonden.

Benoeming en herbenoeming deputaten

Correspondentie Hoge Overheid

Ds. C. Noordegraaf, primus 1967,
Ds. B. Bilkes, secundus.
Secundus voor Ds. J. Tamminga wordt A. VanDolder 1965.

Deputaten Art. 13 D.K.O.

Ds. C. Noordegraaf, primus 1965
Ds. G. Bilkes, secundus.
K. Meeboer, primus 1967,
C. Otten, secundus.
W. Bruinink, primus 1967.

Evangelisatie en Zending

Ds. C. Noordegraaf, primus 1967
J. TenHove, secundus.

Eenheid Geref. Belijders en Correspondentie Buitenlandse Kerken

Ds. J. Overduin, primus 1967
B. Meinen, alg. secundus.

Deputaten Immigratie

B. Meinen 1967 en H. VanZanden (secr.) 1966.

Deputaten Art. 19 D.K.O.

Ds. G. Bilkes, primus 1967
L. Bijleveld, secundus.
Secundus voor Ds. C. Noordegraaf, die 1ste penningmeester wordt, wordt J. D. Tamminga, die tot tweede penningmeester wordt benoemd. 1966

Deputaten inzake Opleiding

L. Bijleveld, primus 1965
F. VandenBout, secundus.
J. B. Pennings, primus 1967
A. VanderMeijden, secundus.
K. Meeboer, primus 1967
J. Meeboer, secundus.

Deputaten Hulpbehoevende Gemeenten

W. Bruinink 1967

Aanwijzing roepende kerk en vaststelling plaats en datum volgende Synode

Roepende kerk: Toronto. Plaats: Hamilton. Datum 10 juni 1965.

Sluiting

De praeses spreekt een woord van dank aan het adres van de kerkeraad van St. Thomas voor de ontvangst, de dames voor de verzorging en voorts tot allen, die op een of andere wijze hun aandeel leverden in het welslagen van de vergadering der Synode.

Voorts wijst hij er op, dat ons boven alle dingen ootmoedige dank past jegens die Here, Die ons zoveel goede dingen onverdiend heeft geschonken en ook vandaag schonk.

Hij wenst bijzonder de broeders uit de "West" en "Clifton" een goede reis en behouden aankomst. Veel bediening uit de Heilige Geest moge de ambtsdragers en gemeenten geschonken zijn. De vandaag verrichte arbeid moge door Gods genade en zegen vruchtbaar worden gemaakt.

Vaar op de gezellige wijze naar

HOLLAND

op de populaire

"ARKADIA"

20,650 ton • 19 knopen

NAAR AMSTERDAM vanaf **$181**
Am. Dollaars
Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve rondreis*

Verrukkelijke Europese en Canadese keuken in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles . . . plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

COBH • LE HAVRE
LONDEN
AMSTERDAM
BREMERHAVEN

VANUIT MONTREAL
3 Juli, 8 Augustus*, 28 Augustus*, 18 September*.

GA NAAR UW REISBUREAU OF DE

GREEK LINE

400 Craig St. W., Montreal - 89 King St. E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Haarl
Hofleverancier Ao. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

special purchase

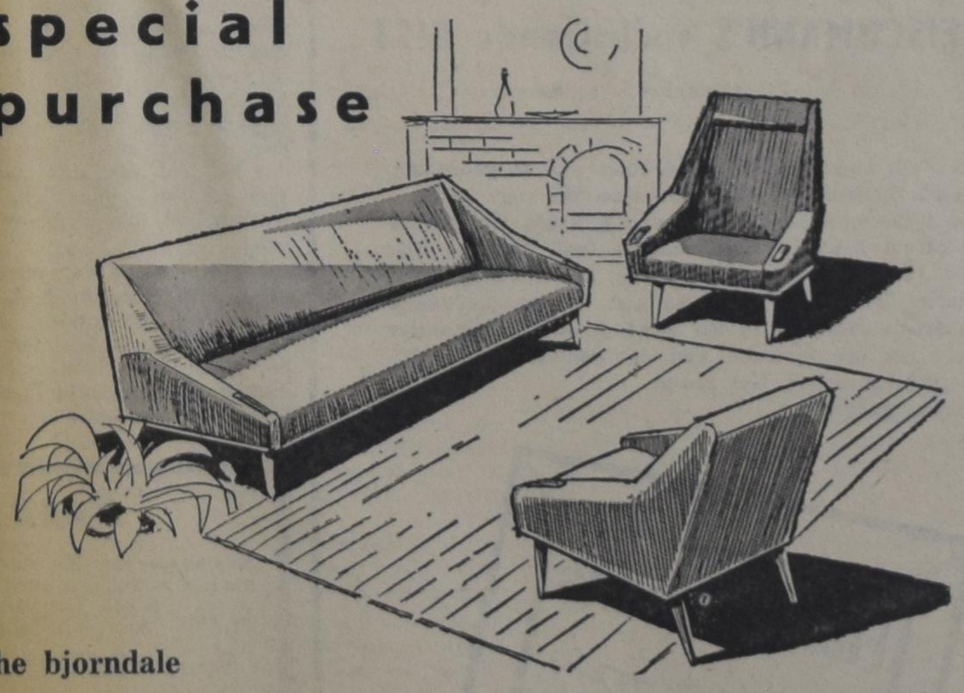

the bjorndale

One of the finest examples of Scandinavian craftmanship, the BJORNDALE will enrich the atmosphere of your room with beauty and comfort.

Constructed of strong beechwood frame, legs and arm caps of teak, with an imported fabric. For this special purchase these suites are only available in green with gold.

Reg. price is $495.
Special price for 4 seater, low chair and highback chair **$399.-**

De Boer's furniture import ltd.

5051 Yonge Street, Toronto — Phone 222-1109

Just north of highway 401

Recensie

Ongeduldig keek ik op mijn horloge: kwart voor twee al! Ik zat hier nu reeds een kwartier en er was nog helemaal geen verandering in de situatie gekomen. Ik had een afspraak met de dokter voor half twee, maar wie er ook kwam opdagen, geen dokter. Met een zucht verborg ik me achter een andere "Life". Daar ging de telefoon. Ik hoorde de nurse zeggen: — Yes, doctor . . . no, doctor . . . right, doctor . . . Toen ze ophing, keek ze me verontschuldigend aan en vertelde me, dat de dokter nog wel even kon wegblijven, want er was een bevalling.

— Just make yourself at home, zei ze met een stralende tandpasta-glimlach.

Ik probeerde het beste er van te maken, maar het viel niet mee, om me thuis te gaan voelen in de wachtkamer van de dokter. Temeer, omdat er helemaal geen aanspraak was. Ik was die middag tot nu toe de enige klant. Ik overwoog een ogenblik, om met mijn zwerende duim maar weer huiswaarts te gaan. Maar dat zou zeker uitlopen op een conflict met Katrien, die als zorgzame en liefhebbende vrouw er op had aangedrongen, dat ik als man en vader en kostwinner niet met zoiets zou blijven rondlopen, maar naar de dokter zou gaan. Er zat niets anders op dan maar te wachten en te hopen, dat het geen drieling ging worden daar waar de dokter aan de arbeid was. Voor de verandering nam ik een "Look" . . .

Daar ging de deur van de wachtkamer open en een andere patient kwam binnen. Het was op zijn gezicht te lezen, dat hij zich niet lekker voelde. Al zuchtend sloop hij naar binnen. Hij wierp een argwanende blik in mijn richting, en begaf zich vervolgens naar de nurse. — Fendiefuntur, sprak hij nors.

De jongedame, die er niets van begreep, vroeg, of hij zijn naam wilde spellen. Dit leverde het volgende resultaat op V-a-n D-e-v-e-n-t-e-r. Te oordelen naar naam en accent was de man ongetwijfeld een landgenoot, ofschoon geen blijde vaderlander. De nurse zette haar glimlach weer op en deelde mee, dat het wel even kon duren, omdat de dokter een bevalling had. Dit stond meneer Van Deventer zichtbaar slecht aan. Hij nam een dreigende houding aan en liet weten, dat hij een afspraak had voor twee uur en dat hij een druk man was en dat hij geholpen wenste te worden. Hierop haalde de nurse haar schouders op en verklaarde, dat de dokter het ook niet kon helpen, dat babies op alle ogenblikken van de dag geboren werden.

— Ha, ha! liet ik mij ontvallen, waarop de maagpatient — want ongetwijfeld had de arme man ulcers — mij moordend aankeek.

Wel inziende, dat tegen de natuur niet te vechten was en dat een bevalling voorrang had, liet de heer Van Deventer zich met een diepe zucht op een stoel vallen. Hij nam een "Life" en begon verwoed te bladeren.

Ik besloot een gesprek aan te knopen, om de man wat op zijn gemak te stellen en om de traag voortschrijdende tijd te doden. Ik begon in het Hollands. Dat heeft meestal een verrassend en ontdooiend effect, als je elkaar niet kent.

IMMIGRANTEN-

MIJMERINGEN

— Prachtig weertje, vandaag, merkte ik op.

— Hm, gaat wel, antwoordde de man kort en totaal niet verrast en totaal niet blij. Dat was me ook een azijndrinker Ik probeerde het nog eens:

— Bent u lang in Canada, meneer?

— Nogal, kwam het norse antwoord vanachter het tijdschrift.

Toen gaf ik het maar op. Ik nam een blad van de tafel en trachtte te lezen. Nieuwsgierig als ik ben, hield ik intussen mijn overbuurman in het vizier. Nu, het was de moeite waard, om de man gade te slaan. Al was hij niet bepaald spraakzaam, toch stak hij zijn gevoelens niet onder stoelen en banken. Met de regelmaat van een machine keek hij telkens op zijn horloge, slaakte een diepe zucht en gaapte uitvoerig. Kijken — zuchten — gapen. Horloge — zucht — gaap . . . Ik werd er zelf geeuwerig van. Ook liet die merkwaardige meneer Van Deventer soms duidelijk blijken, wat hij van zijn lektuur dacht. Nu eens gromde hij wat, dan weer schudde hij zijn hoofd geërgerd. Eén keer glimlachte hij voorwaar! — Onzin, hoorde ik hem een andere keer zeggen, terwijl hij "Newsweek" nijdig wegsmeet.

— Allemaal onzin, meneer, zei hij tenslotte tegen mij, op de stapel tijdschriften wijzende.

Blij, een praatje te kunnen maken, viel ik hem enigszins bij door te zeggen, dat ik niet graag al die bladen door mijn kinderen zou willen laten lezen. Maar Van Deventer ging er niet meer op in. Hij zuchtte, gaapte en keek weer op zijn horloge en begaf zich in somber gepeins.

Toen gebeurde er iets merkwaardigs. Nadat hij weer net klaar gekomen was met een ijselijke, diepe zucht, haalde de patient een krant uit zijn binnenzak, een krant van bekend formaat. En toen hij hem ontvouwde, sprong mijn hart op van vreugde! Dit was voor de eerste keer in mijn leven, dat ik iemand in een dokterswachtkamer ons goede en ouwe trouwe Calvinist-Contact zag lezen!

— Leest u Calvinist-Contact ook? vroeg ik ten overvloede.

— Waarom niet? antwoordde de aangesprokene afgemeten en wierp mij een stekende blik toe. Toen zweeg ik maar weer.

De heer Van Deventer keek eerst naar het kerknieuws, zoals velen doen. Dit nieuws vermocht hem blijkbaar niet te stichten, want ik zag hem zijn hoofd schudden en ik hoorde hem boos fluisteren: — Het moest niet mogen. Welke beroepen dominee of roepende gemeente zijn toorn had ontketend, wat niet duidelijk.

Toen ging zijn blik naar de advertenties die evenmin zijn vreugde bleken op te roepen. Vervolgens maakte het blad een halve cirkel, zodat zijn ogen vielen op de eerste pagina, en ingespannen begon hij het hoofdartikel te lezen. Zo nu en dan zei hij: — Tss, of — Hm, maar ik kon niet te weten komen, wat het beduidde. Mijn spanning begon nu toe te nemen, want de man maakte aanstalten om de pagina om te slaan, en daar, op de andere kant zou hij het werk van mijn handen aantreffen! Ja hoor, daar ging hij! Nu was hij met mij bezig. Ik hield mijn adem in. Hij zuchtte eens en gaapte eens en dook weer weg in de krant.

Toen hoorde ik iets, dat me als muziek in de oren klonk: hij lachte. — Ho-oo, klonk het even. Maar ik had geen tijd, om me verder te verheugen. Want daar kwam een grauw, gevolgd door een snauw, en het volgende moment zeilde ons Calvinistische weekblad door de wachtkamer. — Onzin en nonsens! kreet meneer Van Deventer.

Nu was het uit met mijn geduld. — En mag ik vragen, wat zo onzinnig is? sprak ik koud en dreigend.

— Dat mag u niet, kwam het onversaagde antwoord; — u hebt er niets mee te maken. U bent die waanzinnige Arie Dof niet!

Bijna was ik overeind gesprongen, maar bijtijds hield ik me in.

— Ik dacht anders, dat u nogal van dat stukje genoot, merkte ik verwijtend op, — ik hoorde u daarnet lachen.

— Dat betekent niets, meneer, sprak de vertoornde abonnee, — als een belastingkommies je kietelt, lach je ook, al heb je helemaal geen schik. Ik zal u wel vertellen, meneer . . . uh . . . uh . . . (hij viste naar mijn naam; om strategische redenen sprak ik mijn achternaam wat onduidelijk uit) . . . o juist, meneer Hof, ik wil u wel vertellen, dat die Dof mij vreselijk ergert.

Het onderwerp scheen hem wel hoog te zitten, want ineens was hij spraakzaam geworden. Hij vervolgde: — Die Dof, meneer Lof, spot met alles en iedereen. Hij spot zelfs met zijn eigen vrouw in de krant. Dat moest ik eens proberen met mijn Margreta! Hij neemt zich zelf zelfs niet serieus; nu, zo'n kerel is me geen knip voor de neus waard, als u begrijpt wat ik bedoel. Begrijpt u, wat ik bedoel.

— Wel . . . , antwoordde ik neutraal en ongemakkelijk. Inwendig was ik kwaad en opgewonden en ik voelde de heftige drang opkomen, om de man eens een goed lesje te geven. Wat verbeeldde die deventenaar zich, Geen wonder, dat hij last van zijn maag had! Welke normale maag kon het verwerken, om zo'n eigenaar te hebben?

— En weet u wel, meneer Mof of Lof, dat er in heel Canada niemand is te vinden, die Arie Dof heet? Dat had u niet gedacht, hè. Welnu en welaan, dat is niets anders dan een schuilnaam. Een laffe kerel, die niet voor de dag durft komen, gaat er achter schuil. Ik weet toevallig, wie die minderwaardige vent is, die die stukjes schrijft. Ik heb hem vroeger eens een paar keer ontmoet. Ik heb horen zeggen, dat hij hier in de West woont. Weet u wel, mister Hof, wie al jarenlang deze produkten voor de krant schrijft? . . .

Uitdagend keek hij me aan. — Wel . . . , zei ik weer. — Een zekere Mol, een man van onze leeftijd, tegen de middel-vijftig. Hij is getrouwd en heeft drie kinderen, waarvan er twee nu getrouwd zijn. Dat is die nietsnut!

De beschrijving klopte precies: dat was buurman Mol! Die goede man werd er van beticht, mijn snode stukjes geschreven te hebben. Al was ik inwendig vreselijk kwaad over de ongevraagde recensie van wat ik moeizaam en met veel transpiratie zoal schreef, toch moest ik een beetje lachen bij de gedachte, dat onze beste buurman de schuld van alles kreeg.

— Waar lacht u om, meneer Lofstra? vroeg de bittere recensent, — Hebt u soms wat met die schrijverij van Arie op? Vind u hem leuk?

— Wel, sprak ik ten derden male, maar nu stootte ik door: — Ik kan niet zeggen, dat ik een hekel heb aan die Arie. Ik geloof zelfs, meneer Van Deventer, dat ik beter bevoegd ben om hem te verdedigen dan dat u hem kunt aanvallen.

Ik begon nu aardig warm te lopen en vervolgde: — Waarom hebt u zo'n hekel aan die man? Hoe durft u . . . .

De zin heb ik nooit afgemaakt, want daar kwam de nurse aan. Ze riep vrolijk, dat de dokter was gearriveerd, en dat het de beurt was van . . . eh . . . (ze bestudeerde een kaart en sprak toen heel voorzichtig mijn Hollandse naam uit, maar ook heel duidelijk) . . . van Mr. Arie Dof.

Haastig kwam ik uit mijn stoel en volgde ik de nurse. Het laatst wat ik van meneer Fendievuntur zag, was een wijd openhangende en buitengewoon grote mond . . .

De dokter zei: — Laat me je duim es zien, Arie. Maar man, wat zie je er rood en verhit uit! We zullen eerst eens even temperaturen . . . .

Arie.

ONTVANGST OP SOESTDIJK

H.M. de Koningin heeft de Vice-President en de Ambassadeur van Kameroen in audientie op het Paleis te Soestdijk ontvangen. Op de foto zien we de Vorstin met haar gasten in de tuin van het paleis: V.l.n.r. Ambassadeur Vincent-de-Paul Ahanda, Vice-President N. Foncha, H.M. de Koningin en Mevrouw Foncha.

TEACHERS FOR OUR CHRISTIAN SCHOOLS

Students now planning to prepare themselves for a teaching career in our schools, do well to consider seriously where they are going to obtain the necessary knowledge for this profession.

Our schools need Christian trained teachers in the first place! Teachers trained elsewhere can be and sometimes are very fine Christian teachers, but their training was not and is not geared to make them the kind of teachers our schools need in order to educate our children in the fear of the Lord.

In the same sense that our church will not consider a minister to be trained in any other than our own institutions, so our schools in principle cannot accept teachers trained in other institutions in full faith without risking not to get what we sacrifice for.

Of course there is no guarantee that your Christian College will make you the kind of teacher you should be, but at least it is the stated aim of that Christian College to make you one. The challenge is still up to you. Don't make the mistake that you are a good enough Christian, that you can prepare yourselves to be good Christian school teachers with a training for the public school where the aim is to make you a teacher who can teach without your personal faith having an influence on the teaching of all subjects. We believe that this is impossible.

Don't say that you are unable to attend one of our own colleges, until you have found out what it really costs, and how much help is available, it is amazing to know how many students from poor families attended Calvin College, Dort or Trinity and they did well, they managed, so why not you?

It is also amazing that so many from not too poor families take the easy way out, and don't even seriously consider to attend the right college, all too often with the sad result that at the end of their training they cannot see the need for going into our Christian schools. They are the victims of their own choosing, the training they took has done the job it was intended to do, make them indifferent to the Covenant relation with our Creator, and they are lost to our schools.

Do not start on that path towards your teaching career, inquire now what the Ontario Alliance of Christian Schools can do for you by writing to: Box 642, Beamsville, Ontario, and Mr. B. H. Wikkerink will give you all the help our teacher's recruitment fund can provide for you.

The Ont. All. of Chr. Schools.

•

Ingezonden

CHRISTIAN SCHOOL TEACHER RECEIVED PERMANENT CERTIFICATE

As a result of the ministerial ruling some time ago, one of the Bowmanville, Ont., Knox Christian School staff members received her permanent teachers certificate this past week after two years of service, less a few weeks, under our Principal Mr. Uitvlugt.

The school inspector recommended granting the certificate after a twenty minute visit in Mrs. Reinsma's classroom and after consultation with the Principal. Since our Principal judged the teacher to be well qualified for her profession the inspector felt there was no need for him to come back again. It is to be hoped that this confidence in our own Principals will be shown all over the province, and perhaps some other schools have already had the same experiences.

We in Bowmanville, are happy with this recognition, and understand that if our Calvin trained teachers would desire a permanent certificate, they could also get it for the past service in our schools. It is not the inspection which makes one a good teacher, but it is the training in College and in schools under a good Principal.

Dirk Brinkman,
R.R. 1, Bowmanville, Ont.

Wanneer U thuis bakt, volgt dan Uw geliefde recepten uit het moederland voor gistbroden en specialiteiten. Met behulp van

FLEISCHMANN'S snelrijzende GIST

is het ZO gemakkelijk te doen!

Voor elk blok gist, die U gewoon was te gebruiken, neemt U thans 1 pakje van deze korrelige gist. Los 1 theelepel suiker op in een ½ kopje lauw water en strooi 1 pakje Fleischmann's Snel Rijzende Gist er in. Laat het 10 minuten staan, roer DAN grondig. (Indien Uw recept 2 pakjes gist vereist, los dan 2 theelepels suiker op in een ½ kopje water.) Dit water dient als een gedeelte van de vloeistof, voorgeschreven in Uw recept, te worden gerekend.

Fleischmann's Snel Rijzende Gist
blijft weken lang goed zonder afkoeling.
Houdt voldoende voorraad in Uw provisiekast bij de hand.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

When in the ORILLIA Area . . . .
plan to sleep at the

Belair Motel

- Modern rooms
- Four-piece bath
- Wall-to-wall broadloom
- T.V.

Your hosts: HENNY & BILL VAN DYK
Highway 11, R.R. 3, 2 miles north of Orillia. Phone 325-2334

ROTER TABLETTEN
tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe? Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor **vlugge** verlichting.

60 tabletten $ 3.00,
150 tabletten $ 6.30.

ROTER tabletten - een populair recept in vele Europese landen - hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

C.L.A.C. ontving Certificatie in B.C.

De Christian Labour Association of Canada heeft thans ook certificatie gekregen in de provincie British Columbia. De B.C. Labour Board heeft de aanvraag voor certificatie goedgekeurd, die was indiend door de Smithers Garage Workers Association, Local No. 57 (C.L.A.C.).

Het was niet de eerste keer dat de C.L.A.C. trachtte certificatie in British Columbia te krijgen. Reeds in 1956 en 1957 waren pogingen daartoe aangewend, maar de B.C. Labour Board had daartegen ernstige bezwaren. Ook in B.C., zoals vrijwel overal elders in Canada, werd de C.L.A.C. van discriminatie beschuldigd, omdat de Statuten en het Reglement van de organisatie zijn gebasseerd op de christelijke beginselen van sociale gerechtigheid en naastenliefde zoals die in de Bijbel gevonden worden. Daarmede was echter het laatste woord niet gesproken. Bij de aanvraag voor certificatie van de Smithers Garage Workers Association was o.a. ook een afschrift overgelegd van het oordeel van Chief Justice McRuer. Zoals bekend is Mr. McRuer Chief Justice van de Supreme Court of Ontario en heeft zijn uitspraak dus alleen kracht in Ontario. Het blijkt nu echter, dat ook de B.C. Labour Board de opvatting van Chief Justice McRuer deelt. Een van de gronden, waarop Chief Justice McRuer tot zijn uitspraak kwam, was de volgende:

> "If I supported the Board's refusal to certify the Union on the ground that its members engage in prayer, read passages from the Bible and sing Psalms and Hymns at their meetings, the result would be that a Union that required no standards of ethical or moral conduct and opened its meetings by reading from Karl Marx and singing the Red International might be certified, but one that permits the practices here in question could not be."

Gaandeweg verovert de C.L.A.C. meer grond in ons land. De organisatie telt nu 58 Locals in Alberta, British Columbia, Manitoba en Ontario. Op 4 juni, 1963, verleende de Ontario Labour Board certificatie, op 9 april, 1964, volgde Alberta, en nu onlangs heeft ook British Columbia de C.L.A.C. gecertificeerd.

Justice and Liberty

De gemeenteraad van Toronto besloot onlangs, dat nu *alle* constructiewerk voor de gemeente slechts verricht kan worden door die aannemers wiens arbeiders georganiseerd zijn in een vakbond aangesloten bij de Building and Construction Trades Council of Toronto. Zijn de werkers bij een zekere baas bijvoorbeeld aangesloten bij een Christelijke organisatie, dan kan die baas geen werk aannemen voor de gemeente Toronto.

Discriminatie zei U? Inderdaad, schandelijke discriminatie! Zijn er stemmen tegen opgegaan? Ja zeker, zes van de drie-en-twintig gemeenteraadsleden stemden er tegen, na een heet debat. The Globe and Mail, in een editorial, keurde deze beslissing sterk af onder de titel "Wrong in 1954, wrong now". Er verschenen wat ingezonden stukjes, onder andere een uitgebreide brief aan de redactie namens ons Committee, maar dat was ook alles.

Zelfs van hen die het streven van ons Committee voorstaan zijn er altijd beslist meer die hun mening aan de plaatselijke pers konden schrijven! Om het geweten van stad en natie wakker te maken, want ook in Toronto is de kwestie allang weer gesust.

Het bovenstaande werd U feitelijk reeds verteld in een in 't Engels gesteld ingezonden stuk van ons Committee, kortgeleden. Toch moeten we daar nog wat aan toevoegen, want het kwaad kan dan pas effectief worden gestuit indien *alle* Christenen hun taak verstaan, werkgevers en werknemers.

Wat bedoelen wij hiermee?

Voor het antwoord moeten wij weer even teruggrijpen naar hetgeen Ron Haggart, bekend columnist, in de Toronto Daily Star beschreef. Volgens Mr. Haggart was de oorspronkelijke vereiste voor het verrichten van werk voor de gemeente Toronto, dat de werkgever "union rates" betaalde, dat wil zeggen dat de baas zich hield aan de loonschaal die voor het bepaalde vak in overleg met de bonden was vastgelegd. Let wel: men behoefde dus geen collectieve arbeidsovereenkomst te hebben met een bond, als men maar hetzelfde loon betaalde.

Wat gebeurde dan in vele gevallen: een aannemer betaalde het vereiste loon aan z'n arbeiders, zolang hij werk deed voor de gemeente, maar hij wist best een mooie manier om toch z'n mensen niet teveel te betalen. Dan vertelde hij bijvoorbeeld z'n arbeiders dat zij $2.25 per uur zouden krijgen, als zij maar zo vriendelijk waren om na het incasseren van hun paycheck hem een tientje of meer terug te geven in contanten. Mooi nietwaar! Alles in orde in de boeken, en toch aan je trek komen. De naam voor dit soort manipulatie is "kickback".

Een andere manier was, om *alleen* dat loon te betalen voor de bepaalde job voor de gemeente. Deed je ander werk, dan betaalde je de mensen bijvoorbeeld $1.35 per uur. Kwam het niet uit de lengte, dan maar uit de breedte. En over het geheel genomen kon de baas dan toch lager bieden dan de anderen.

Een schandelijke wantoestand, inderdaad! Toch gaat het niet aan om de verantwoordelijkheid voor het bestrijden van diefstal in een bepaalde sector zomaar af te schuiven op de vakbond. De gemeente is in de eerste plaats verantwoordelijk er op toe te zien dat de *eigen* bepalingen en wetten op de juiste wijze worden nageleefd.

En de situatie wordt alleen maar slechter als de verantwoordelijkheid wordt afgeschoven op organisaties die zich niet ontzien het brood te ontnemen aan hen die het niet met hen eens zijn, en elke ander organisatie wordt buitengesloten.

Een droevige situatie doet zich voor indien misbruik wordt gemaakt van het feit dat vele Christenen menen niet hun steun te mogen verlenen aan een niet-Christelijke organisatie.

Het geschied namelijk dat een werkgever, ook een Christelijke werkgever, weet, dat zijn mensen zich niet zullen aansluiten bij de z.g. "neutrale" vakbond Dat hij weet dat zij niet zo gauw bij hem zullen weglopen, en dat hij dan rustig hun veel minder betaald dan hen op grond van het algemeen geldende loonpeil toekomt. Dat hij dan net iets minder kan bieden dan andere aannemers en dus alle jobs krijgt, terwijl het bedrag dat hij ontvangt voor de job practisch gelijk is aan hetgeen hij nodig zou hebben om zijn mensen een rechtvaardig loon te betalen.

U kunt wel raden wie met het verschil gaat strijken, het zijn *niet* degenen die omderwille van hun overtuiging uit de niet- Christelijke bond blijven. Gelukkig komt de Christelijke vakorganisatie meer en meer op de voorgrond.

Nog een ander ding moet ons van het hart in verband met het voorgaande.

Het is genoegzaam bekend hoe onder God's leiding de Christelijke vakbond (C.L.A.C.) al jaren strijdt voor de erkenning van God's Almacht over het arbeidsterrein. Hoe dit gedaan wordt in alle eenvoud, door werkers die jarenlang hun tijd geven, en hun financiele bijdrage van hun vaak kleine loon. Jarenlang.

Is U iets bekend van een organisatie van Christenwerkgevers die de strijd aanbindt, gezamenlijk?

Slechts herinneren wij ons de heroische strijd van *een* Christen werkgever in British Columbia, rond 1956, die het alleen deed.

Is het niet mogelijk dat enige werkgevers plaatselijk zich aaneensluiten, gezamenlijk een fonds vormen, gezamenlijk actie voeren, gezamenlijk zorgen dat zij kunnen blijven werken, en hun werknemers ook.

Er rust toch wel een zeer zware verantwoordelijkheid op de *Christen* werkgevers, en er zijn er vele, wel honderden, voor wie de idee van gezamenlijke Schriftuurlijke actie geen nieuws behoort te zijn.

Zou het niet mogelijk zijn op een paar plaatsen centraal bijeen te komen en over deze zaak te spreken?

Gaarne dient ons Committee van advies hoe wij zouden kunnen beginnen. Wij wachten slechts op een brief of een telefoontje.

Voor werkgevers. Voor werknemers.

En steunt U ons werk al?

The Committee for Justice and Liberty,
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

Als U dit jaar naar Holland gaat vliegen, kunt U tot $205.90 besparen

1. **Dit is het jaar om te reizen.** Verleden jaar zou het $552.80 hebben gekost om van Montreal naar Holland te vliegen. Dit jaar, dank zij de nieuwe, lage K.L.M. tarieven, het 21-daagse Excursie Economie Klasse retour kost slechts $346.90, maakt het U mogelijk om $205.90 te besparen.
2. **21-Daagse Excursie Tarieven** zijn geldig nagenoeg het gehele jaar, met uitzondering van bepaalde spitsperioden. Deze nieuwe tarieven zijn beduidend lager dan de standaard voor- en naseizoentarieven. Om van dit tarief te profiteren moogt U niet uit Europa naar Canada vertrekken voor de 14e dag volgende op de dag van vertrek uit Canada doch U dient in Canada terug te zijn op of voor de 21ste dag volgende op de dag van vertrek uit Canada.
3. **In het bijzonder als U in Westelijk Canada woonachtig bent,** kunt U met een combinatie van een goedkoop spoor- en luchtvaartbiljet sparen. In plaats van naar Montreal te vliegen voor Uw K.L.M. verbinding naar Europa, kunt U een trein naar Montreal nemen met grotere besparing. Het Reisbureau of K.L.M.-kantoor zal U tegelijkertijd met de luchtvaartbiljetten Uw spoorkaartjes verstrekken.
4. **Toegestane Bagage.** Terwijl 66 pond persoonlijke bagage voor Eerste Klasse Passagiers en 44 pond voor Economie Passagiers vrij wordt vervoerd, kan aanvullende bagage tegen economische tarieven worden vervoerd. Deze bagage boven het vrijgestelde gewicht reist als niet vergezelde bagage tegen lage vrachtprijzen en komt op de bestemming aan met de eerste beschikbare vlucht.
5. **K.L.M.'s Veelzijdig Plan voor Reisonderbreking** stelt U in de gelegenheid om vele extra steden te bezoeken zonder extra vliegkosten. Het Reisbureau kan U dit plan in bijzonderheden uitleggen.
6. **Vlieg-Nu-Betaal-Later.** K.L.M.'s Vlieg-Nu-Betaal-Later Plan veroorlooft U nu te vliegen tegen een lage eerste termijn en geeft U vele maanden de tijd om het resterende te voldoen. Het kan behalve voor Uw retourbiljet ook worden gebruikt voor alles inbegrepen rondreizen en hotels. De eerste termijn is slechts 10%.
7. **Waarom U per KLM moet vliegen.** KLM heeft er langer over gedaan dan enige andere luchtvaartlijn om haar betrouwbaarheid te volmaken — 44 jaar. KLM service, zowel op de grond als in de lucht, is ongeëvenaard overal ter wereld. Om een voorbeeld te noemen: De KLM kan ervoor zorgen dat Uw bloedverwanten in Europa naar Canada vliegen op Uw kosten. U betaalt de passage hier en de KLM verstrekt de biljetten overzees. KLM's veeltalig personeel zowel op de luchthaven als op het vliegtuig besteedt bijzondere aandacht aan bejaarde mensen.
8. **KLM's intercontinentale DC-8 straalvliegtuigen** vliegen 6 maal per week van Montreal naar Amsterdam gedurende het spits zomer seizoen.
9. **Bezoekt het Reisbureau.** Elke inlichting die U in verband met reispapieren nodig hebt of bijzonderheden over vervoersmogelijkheden naar en van de luchthavens in Canada zowel als in Europa, hotellogies en besprekingen, valuta en vliegaansluitingen kunnen op het Reisbureau worden verkregen. Het is deskundig. Men is ten alle tijde bereid om U op elke mogelijke wijze behulpzaam te zijn waar dat mogelijk is. Gaat het spoedig bezoeken.

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

De Tsjechische regering staat de kerken nu toe buitenlandse hulp te ontvangen

De Tsjechische Regering heeft de hindernissen weggenomen die tot dusver hulp aan de kerken door christenen in andere landen tegenhield. Ds. Paul Hansen, secretaris van de commissie voor minderheids-kerken, deelde deze verandering in de Tsjechische politiek mede in een vergadering van de Commissie voor Werelddienst van de Lutherse Wereld Federatie. Hij zei dat dit als een echte "doorbraak" mag worden beschouwd, daar tot dusver alle pogingen van de Lutherse Wereld Federatie, de Wereldraad van Kerken en de World Presbyterian Alliance om de Tsjechische kerken te helpen, verijdeld werden. In antwoord op deze mededeling heeft de Lutherse Wereld Federatie ogenblikkelijk bijdragen goedgekeurd in enkele projecten, tot een totaal bedrag van $66.500 voor dit jaar en $70.700 in 1965 om de twee Lutherse kerken in Tsjecho-Slowakije te helpen — de 450.000 leden tellende Slowaakse en de 53.000 leden tellende Silezische Evangelische Kerken van de Augsburger Confessie.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
•
For all your
BOOKS, RECORDS
AND GIFTS
•
1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL.: JA 8-1932

• SCHREVEN-MIE •

door Go Verburg

(41)

Die kant wil Nico niet uit. Schipper Jochem heeft de buit binnen, zeker. Maar Nico zal dat anders aanpakken, want Giel moet elke week bedelen om zijn rechtmatig deel. Niks geen toer om de "God zegent de vaart" van de kaart te helpen, maar dan zal die verzekering toch eerst op naam van zekere Schiebroek moeten staan. Ja, hij zal daar gek zijn, om iedere Zaterdag bij Pa aan te kloppen: "Pa, heb'ie nog een paar losse stuivers voor een gesjochten jongen?"

Zo, dus dat van Jochem is zo hier en daar al bekend. Nou, dan moet het vandaag nog gebeuren, anders grijpt hij er naast. Of zou Giel denken dat hij aan de gang bléét met voorschieten? Dat gaat een paar jaar goed, maar eens is het uit en mooi genoeg. Inpakken, Giel en naar de bajes... of betalen en de hele stoot ineens. Geen geld? Komkom... Heb jij niet meegeholpen, die ouwe schuit in de brand te steken? Nou dan!

Terwijl dat plan langzaam gaar suddert, praat hij argeloos met zijn schoonvader, alsof de verzekering niet genóemd is zelfs.

"Kijk nou toch, hoe ze die schuit tegen de wind in trekt! Ze doet of ze op een zeiljacht staan. Dat zal toch een mooie tijd geweest zijn, schipper, toen er enkel zeilschepen voeren."

"Ik weet nog dat mijn Vader op een zeiler voer. Ja, dat was mooi jongen, dat léét. Maar er waren ook nadelen: kijk maar eens, hoe ze daar in de stromende regen staat te kleumen en hoe lekker wij in de kajuit staan!"

"Ja, als je 't zo bekijkt... Ja, geef mij dan maar een motor, schipper."

"Dat wou ik maar zeggen..."

Ze zijn het weer roerend eens. Ze zijn het na elk gesprek roerend eens, want Nico speelt kat en muis. Weet de schipper het beter? Goed-goed, het spletje zal zó gespeeld woden, dat hij morgen beter vindt wat zijn schoonzoon het beste vindt.

Een ouwe schipper houdt van tegenpraten. Nico wil nu direct naar Rotterdam. Als hij dat zegt, komt steevast zijn schoonvader daar tegenop. Naar Rotterdam?

"Zullen we maar zien dat we vóór de Zondag nog een vrucht pulp laden aan Puttershoek?, schipper?"

"Geen gedachte aan, jongen: de Zondag is de dag des Heren, dan liggen we aan de wal. Laten we naar Rotterdam varen, daar kunnen we misschien een goeie preek horen."

"Nou ja... als je dat liever doet... ik dacht..."

"Nee-nee, laten we dat nou maar zo doen."

"Goed."

Zie je wel? Altijd kan je 't eens worden.

Maar stel nou eens, dat Nico wél naar Puttershoek gewild had. O, da's niks. Dat is een kwestie van woorden. Met woorden kan je spelletjes doen: ernstige spelletjes of leuke spelletjes.

Naar Puttershoek?

"Welke dag leven we vandaag, schipper?"

"Vrijdag ommers?"

"O, da's waar ook. 't Ja, dan zullen we maar op Rotterdam aanhouden. 't Is zo weer Zondag en je kan daar wel eens een beste preker treffen."

Even stille verbazing bij de schipper.

"Maar ben je nou glad gek, jongen! We gaan geen kostelijke dag in de haven liggen. Met een beetje geluk kunnen we morgen nog aan de beurt komen en dan varen we Maandag weer. Da's een dag winst, denk daaraan."

"'t Ja, dat is zo..."

"Nou dan!"

Kijk, op die manier vaar je naar Puttershoek en je bent het roerend met elkaar eens.

Maar nu varen ze naar Rotterdam, want dáár heeft Nico nog een akkefietje af te werken met Giel.

Mie ziet de schuit voorbijkoersen maar ze heeft haar aandacht bij haar tjalk. Er staat een stevige bries achter haar, maar in de bochten kan ze soms heerlijk snijden, zodat het buiswater hoog over de boeg slaat. Voor de wind zeilen is haar te tam, te mak; ze houdt het op een lekker tegenwindje, waaraan je je handen vol hebt.

Ver voor het dorp strijkt ze het zeil. Ze kent op een prik de afstand die de tjalk op de oude vaart doorloopt. Het is nauwelijks nodig, dat ze er nog bij denkt. De mensen hebben daar bewondering voor, maar zelf voelt ze het als een noodzakelijk kwaad. Welke vrouw is gedwongen om haar hele leven mannenwerk te doen? Mie!

Haar klanten heeft ze nu onder rijk en arm. De dorpswinkels, voorheen rijk voorzien in allerlei aardewerk, hebben die handel overboord gegooid. Tegen de keus die Mie aanbrengt, is niet op te tornen. Met haar prijzen is het nog erger! Waar die vrouw haar inkopen doet mag Joost weten, maar zij verkoopt tegen prijzen, waar de dorpswinkeliers nog niet eens voor in kunnen kopen! Haar klanten weten dat; ze weten ook, dat Mie hun in eigen belang advies geeft.

"Mie toch, hoe kán dat, met zulk weer?!"

Mie glimlacht wijs. Met haar hand veegt ze een lastige regendruppel uit haar wenkbrauwen weg. Zo'n druppel kriebelt zo.

Het is geen schade, wanneer een klant met je te doen heeft. Op haar beurt kan ze dan weer met de klant te doen hebben.

Hulpeloos schokschoudert ze: "En als het dan moet, Mevrouw?"

"Zo nodig zal het toch wel niet zijn...?"

Wat denken de mensen wel? Staat er voor haar een man klaar, die voor een rustige oude dag zorgt? Als ze vandaag niets verdient, is ze morgen achteruit geboerd. Van dat onophoudelijke uithoren wordt ze kregel.

"De mensen denken, geloof ik... nou ja..."

Ze bedenkt zich plotseling. Niet bekvechten met een goeie klant, Mie! Vader liet zijn pijpje achter in de tjalk, wanneer hij naar de klanten ging en jij moet je ijdelheid achterlaten, anders floreert de zaak niet.

"Is er nog iets nodig, Mevrouw? Ik heb juist een heel mooi partijtje serviesgoed aangekregen: crème en goud-gebiesd. 't Lijkt wel porcelein, mevrouw."

Mevrouw knikt. Mie is een vriendelijke vrouw; niet gauw op haar teentjes getrapt. Maar vandaag heeft ze niets nodig. Het leven is al duur zat en ze héét ook werkelijk niets nodig.

"Nee... och, nee, ik kan het nog wel een poosje redden."

Mie piekert even, hoe ze het aan zal pakken, om toch nog iets aan deze klant te verkopen. Ze weet dat het dikwijls gemakzucht is, wanneer ze wordt weggestuurd: Mevrouw heeft juist een ander karweitje onder handen, of ze heeft beslist geen zin om keus te maken, omdat het zoveel tijd kost.

En toch is er iets nodig, want mensen die het nog wel een poosje kunnen redden, zijn in werkelijkheid aan iets nieuws toe.

Voor de ruiten tekent een jochie wanstaltige hondjes in de wasem. Kinderen zijn altijd aanknopingspunten; geen Moeder zal de deur dichtslaan voor de neus van iemand die een vriendelijk praatje over haar kind maakt.

Mie knikt naar het kind. Het tekent ook zo aardig en voor kinderen hoeft ze zich niet groter te houden dan ze is: kinderen mogen haar kennen.

Petertje ként de pottenvrouw. Hij laat zijn hondjes in de steek en staat in een ommezien bij de deur. Als Mie komt is er altijd wel wat te zien en soms heeft ze kleurige scherfjes van gebroken aardewerk. Dat verklaart zeker haar naam: Scherven-Mie...

"Koopt u nu weer nieuwe borden, Mamma? Gijsje heeft er gisteren wéér een laten vallen. Nu zijn er nog maar vijf van het daagse servies."

Verstoord kijkt de Moeder om. Ze was zó van plan om niet te kopen en nu komt dat joch haar noodleugentjes bij voorbaat onmogelijk en onhoudbaar maken.

"Kleine wijsneus! Naar binnen jij, mars!"

Maar er is geen redden meer aan. Mie heeft haar houvast gevonden. Het is nu alleen nog maar een kwestie van terrein effenen, dan bouwt ze daarop het monument van haar koopmanschap.

"Wat een kerel wordt hij al, hè! Ik herinner me nog als de dag van gisteren dat hij hier in de tuin lag te kraaien. En nu is hij al zo'n parmantig kereltje!"

Het is geen praatje om toch maar iets te kwekken te hebben: nee, het is eerlijke belangstelling voor het kind. Heeft ze niet de tijd onthouden, dat Petertje met zijn bruine, kromme beentjes lag te trappelen in de zon? Nou dan!

Het gesprek wordt daardoor direct intiem. Scherven-Mie, de pottenvrouw belde, maar Mie Lomer, de oude vertrouwde, maakt een praatje. Mevrouw legt haar hand vriendschappelijk op de natte mouw van Mie's jas.

"O, 't is zo'n bengel! En je moet al zo gaan oppassen met hem: hij hoort alles en hij ziet alles... Trouwens, dat heb je nu zelf gehoord."

"Je ziet het wel zonder dat hij iets zegt ook. Die ogen...! Net heldere sterretjes, die alles zien!"

Ze kijken beiden de schemerlicht gang in, waar het krullenkopje van Peter om de hoek van de deur kijkt en zijn tongetje uitsteekt naar de beide vrouwen. O, 't is zo'n guit!

Maar terzake: daarvoor kwám Mie hier niet en daarmee is Mevrouw niet geholpen. Bovendien mag ze niet te veel van Mevrouws kostbare tijd vergen.

"...Maar kom, ik zal u die borden eens laten zien. Het zijn beslist schatjes en toch ook weer niet duur."

Ze bukt zich bij haar mand. Nu ze eenmaal zover is, gaat de deur niet meer dicht voordat ze haar waren verkocht heeft. Vanuit haar gehurkte houding kijkt ze op naar de klant en ze reikt haar een bord.

"Ziet u, Mevrouw, hoe aardig die motiefjes zijn? Och ja... ik kwam vroeger ook bij uw Moeder, weet u wel. Die hield ook zo van dit bloempje... Prachtig aardewerk, nietwaar?"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Mr. & Mrs. D. Haringa,
Troelstra Straat # 31,
Wolvega, Friesland,
The Netherlands,

wish to announce the engagement of their eldest daughter

AUDREY

to

FRED R. VAN DER VELDE

P.O. Box 194, Hamilton, Ont.

June 19th, 1964.

Engaged:

JIM HANEMAAYER

and

KATHERINE KUYVENHOVEN

June 22, 1964.

R.R. 4, Bradford.

196 Parkview Cr. Newmarket.

Mr. and Mrs. John Wilms wish to announce the marriage of their daughter

WINNIFRED CATHARINE

to

Mr. REMMELT JOHN VANDER BORGH

Wedding will take place D.V. on the fourth of July,, nineteen hundred and sixty-four at three o'clock, in the Christian Reformed Church of Lindsay, Ontario.

Rev. Adrian Van Geest officiating.

206 Lindsay St. S.,
Lindsay, Ont.

With thanks to God, we are glad to announce the birth of a son and brother

ALBERT KLAAS

May 30, 1964.

Mr. and Mrs.
Klaas and Ann Siebring.
Joy.
Herma.
Janny.
Grace.
Marly.
Elna.
Anita.

R.R. I, Cobble Hill,
V.C. Island, B.C.

Heden ontvingen wij bericht uit Enkhuizen, Holland, dat God tot Zich nam onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

MARIA RUSTENBURG,
geb. EIZINGA,

echtgenote van
Pieter Rustenburg.

Fruitland, Ont.:
Paul Rustenburg.
Gre Rustenburg—Lenters.

Waterdown, Ont.:
Maria Scharringa—Rustenburg.
Pieter Scharringa.
5 kinderen.

Burlington, Ont.:
Nelly Rintjema—Rustenburg.
Albert Rintjema.
2 kinderen.

Grimsby, Ont.:
Pieter Rustenburg.
Kitty Rustenburg—Veneman.
3 kinderen.

Vineland, Ont.:
Herman Rustenburg.
Audrey Rustenburg—Mechelse.

Grimsby, Ont.:
Harry Rustenburg.
Ann Rustenburg—Walker.
3 kinderen.

Brantford, Ont.:
Paula Bootsma—Rustenburg.
Harry Rustenburg.
3 kinderen.

Winona, Ont.:
John Rustenburg.
Leny Rustenburg—Hoogendam.

Grand Rapids, Mich.:
Martin Rustenburg.

"Haar leven was een opoffering voor allen; nu mag zij juichen voor Gods troon. Dat is onze blijdschap en troost."

Na een langdurige ziekte heeft de Here tot Zich genomen onze lieve broer, zwager en oom

MARTEN DIJKSTRA,
echtgenoot van
S. Vanden Bosch,

op de leeftijd van 57 jaar.

Psalm 23 (onberijmd).

Sj. H. Dijkstra
S. Dijkstra—Oosterhuis,
Amsterdam, Ned.
F. Dijkstra
G. Dijkstra—Venhuizen,
Oshawa, Ontario.
G. Witvoet—Dijkstra,
Hamilton, Ontario.
Sj. Wijnia
P. Wijnia—Dijkstra,
Heerenveen, Fr., Ned.
E. Dijkstra—Idsinga,
Joure, Fr., Ned.
Neven en Nichten.

13 juni 1964.

R.R. # 5,
Guelph, Ontario.

With thanks to the Lord we hope to celebrate on June 26, 1964 the 40th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

ARJEN DIJKSTRA
and
KLAASKE DIJKSTRA—BOOMSMA

May the Lord keep them for us, and each other for many more years.

Their thankful children:
Cayuga, Ont.:
John & Sylvia Dijkstra.
St. Ann's, Ont.:
Martin & Lise Dykstra.
Hagersville, Ont.:
Linze & Tine Bergsma.
St. Catharines, Ont.:
Art & Jessie Dykstra.
Wellingport, Ont.:
John & Joanne Boverhof.
Hagersville, Ont.:
Gary Dykstra.
and 26 grandchildren.

R.R. 5, Hagersville, Ont.

Zo de Here wil hopen wij op vrijdag 19 juni 1964 met onze geliefde ouders en grootouders

BROER GERRIT ADEMA
en
GRIETJE ADEMA—BIJZITTER

de dag te herdenken dat God hun 30 jaar geleden in het huwelijk verbond.

"Eben-Haëzer" — Tot hiertoe heeft ons de Here geholpen.
1 Sam. 7:12.

Grand Rapids, Mich.:
Henny en Jack Koekoek.
Ann en Margaret.
Brampton, Ont.:
Pat en Fred Straatsma.
Andy, Grace, Sharon en Helen.
Brampton, Ont.:
Allan en Leida Adema.
Bruce.
Brampton, Ont.:
Martin en Trudy Adema.
Bruce.
Brampton, Ont.:
Andrew en Diana Adema.
Gerald.
Hillsburgh, Ont.:
Jenny en Danny Hurst.
Brampton, Ont.:
Henry.
Ria.

5 Railroad St.,
Brampton, Ont.

With gratitude to God we hope to celebrate the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

ANTHONY VAN KOOTEN
and
MARGJE VAN KOOTEN—VERMAAT

on June 19th, 1964.

It is our prayer that God may bless and spare them for many more years.

Their thankful children:
Tony and Wies.
Cor and Tina.
Nell and Peter.
Hans and Marjorie.
Margaret.
Theo.
and 15 grandchildren.

16 Ray Street North,
Hamilton, Ont.

ATTENTION ANDIJKERS

Annual Andijker Picnic

JULY 1

WANEETA BEACH

Time 10 o'clock Aylmer Church.

---

50 ACRE FARM

2 Mijl van Wellandport school en kerk. 7 kamer huis met badkamer en furnace. Garage en barn. Kleigrond. De farm moet verkocht worden. Vraagprijs $ 13,000.00. Down $ 2,000.00.

JACK BYLSMA
REALTOR
167 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

---

120 ACRE

gemengd bedrijf met prima stenen huis — 9 kamers van alle gemakken voorzien. Inclusief garage, grote machineschuur, beste barn, ruimte voor 80 stuks vee, groot varkenshok, kippenhok. Alle gebouwen verkeren in prima staat. Er is veel water en alles is ingezaaid. Deze farm is wel de moeite waard om te bekijken. Goede kans voor melkcontract in de toekomst. Farm aan harde weg gelegen, 6 mijl vanaf Dunnville.

Vraagprijs $ 26,000. Downpayment $ 7,000.

Jack Bijlsma
REALTOR
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

Gevraagd: per 1 juli a.s.

GEZINSVERZORGSTER

Chr. Ref. Church "Family Help", St. Catharines, Ont. Brieven met inlichtingen aan Mrs. A. van Egmond, R.R. 2, Niagara-on-the-Lake, Ontario.

Twee nette meisjes vragen

CORRESPONDENTIE

met 2 jongens. Foto's worden op erewoord terug gezonden. Leeftijd: 25—30 j. Adres: P.O. Box 561, Flower St., Bellflower, Calif., U.S.A. 90706.

Wanted on dairy farm:

YOUNG BOY OR MAN

Must be good with cattle. Write Mr. M. H. Klunder, R.R. 3, Petrolia, Ont. Phone 337-6031, Sarnia.

For sale:

CROSLEY REFRIGERATOR

10½ cu. ft., in good condition, $59.00, and a modern 4-burner gas stove with oven window. Excellent condition. Price in store new close to $300.00. This stove is obtainable for $145.00 only. 36 Longwood Rd. N., Hamilton. Phone JA 2-1234.

Due to ill health

FOR SALE

100 acre farm

85 acre is clear level Harriston clay land. Live creek runs through property.

Barn in good condition with cement floors and well-built pens. Also 20 Holstein cattle, 50 pigs, full line of machinery in excellent condition. Good house with all conveniences.

About ½ hour drive from Owen Sound. Reasonably priced. Contact G. KLOOSTERBOER, R.R. 2, Priceville, Ont. Phone Flesherton 22 R 12.

Why an Educational Creed for our Christian Schools?

The discussion about this important matter should not come to a point of stagnation or plain indifference.

For this reason we are happy to present to you the opinion of the Rev. L. T. Schalkwijk, who wrote in the School Bulletin of the Calvin Parental Christian School Society of Calgary the following lines:

WHY?

First of all a question may pop up in one's mind as to why we would need such a "separate Creed'. Why does it not suffice to refer to an existing church creed?

The answer to this must be sought in the fact of the "Sovereignty of each sphere". We arduously maintain over against outsiders that what we are after is not a church-, parochial- or mission school, but an institution independent from church and State, run by the parents themselves.

This we do not stress to get "Canadian" children into our "Dutch" schools. It is my experience and that of many others that actually — once a school has started — outsiders are not at all interested in whether it is a church school or parental school. They just send their children because "they learn to behave", "arithmatic is so good at your school", or any other reason. They do not expect to have any influence on the school, for it is a private school. Sometimes they send their child, "because it is a small school" and therefore more individual attention can be given the child than at the crowded public school.

They even ask whether it is linked up with our church in some way, so to be sure it is not a mission of some kind of sect.

So, to get children from the outside, we do not stress the separation of church and school. It is in general indifferent to them. But not so to us.

WHAT IS "FREEDOM OF THE SCHOOL"?

The church as institution has only the task to preach the Gospel of Salvation. It should not try to take control in the spheres of education, unless an emergency makes it necessary when a society is unable to do the task, due to financial or other reasons (Calvin College). As a rule the church should stick to its own domain and let the church members themselves apply the Gospel by having associations of their own, also in social relationship, entertainment, politics and the like.

Sometimes however, this separation is misunderstood. As if an elder were not allowed to urge parents at family-visitation to support a christian school, or that a minister should not preach on "christian education". If such is not done it is against the express wish of our Synods and in that aspect the local church then fails in its task to point members to the challenge of christianizing life.

But the church has no control over the school, or, for that matter, a christian union, a christian university or any organization that tries to influence a certain sphere of life.

R. Kooistra

Gevraagd in moederloos gezin met 5 kleine kinderen, aan farm, een

NETTE HUISHOUDSTER

Chr. Ref. Ch. Wie dit op zich wil nemen, wordt verzocht te schrijven aan: B. Veld, R.R. 3, Moorefield, Ont.

BUSINESS OPPORTUNITY

Janitorial Service for Sale, truck and equipment, an excellent opportunity for anyone with ambition to go ahead. No limit. Located in South Western Ontario. A very good income. Owner had other interest. For further information write to no. 1731, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

FARMS TE KOOP
in Oxford County

Zoekt U een farm nu of in de toekomst van 100 tot 200 acres? Wij hebben verschillende farms gelist rond Woodstock en Ingersoll, sommige dicht bij Christian school en Kerk. Ook kunnen wij U helpen met een eventueel tekort aan downpayment of met het aanschaffen van vee of een contract voor varkens mesten.

Voor inlichtingen schrijf of bel 423-6406,

Mrs. J. WYBENGA
BEACHVILLE, ONT.
Vertegenwoordiger
J. A. Willoughby and Sons.

NEDERLANDSE HANDEL MET CHINA

Kort geleden is een Nederlandse handelsmissie uit Peking teruggekeerd met contracten voor complete chemische fabrieken, schepen en andere zware industriële produkten, die in Nederland vervaardigd zullen worden.

Eveneens zijn onderhandelingen gevoerd over de Chinese aankoop van Fokker vliegtuigen, inclusief de F-27 "Friendship" turbo prop passagiersvliegtuigen en de nieuwe F-28 "Fellowship", Fokkers eerste passagiers Jet toestellen. De F-28 is nog niet gefabriceerd, doch slechts alleen ontworpen.

De Chinese National Bank heeft rekeningen bij Nederlandse banken geopend voor de directe betalingen tussen de twee landen.

De Chinese regering zal in Nederland handelskantoren openen ter behartiging van de Chinese handelsbelangen in Europa.

Sinds in 1950 de Nederlandse regering de Peking regering erkende, hebben beide landen diplomatieke relaties onderhouden.

25% KORTING

krijgt U op de normale passageprijs bij voldoende deelname op onze groepsreis met de Rijndam, 15 augustus van Rotterdam en 14 oktober terug.

Geef U nu op: beperkt aantal plaatsen beschikbaar.

Retour vanaf $336.50

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.,
Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.

Tel. Burlington: NE 4-1813
(24 uur)

GEVRAAGD voor directe indiensttreding een

Vrouwelijke Administratie kracht

Kennis van Nederlands en Engels vereist. Gegadigden dienen vlotte typisten te zijn en accuraat met cijfers. Sollicitaties met volledige inlichtingen aan de Chr. Ref. Church Medical and Hospital Society, Box 473, Hamilton, Ont.

BUSINESS MINDED?

Here is one of the foremost Grocery and Drygoods retail business with Ultra Modern Living Quarters, located in one of the fastest expanding Country Villages of the Niagara Peninsula.

Grocery store is leased at $ 2,100.— yearly plus increase of taxes, Drygoods store is operated by owner, doing a gross turnover of about $ 50,000.— last year and business is steadily increasing yearly.

There is a total retail space of about 8,000 Sq. Ft., approximately $ 15,000.— worth of new fixtures in drygoods store, over $ 30,000.— worth of stock.

The Ultra Modern Bungalow has a beautiful finished basement as well, truly a most lucrative business offering tremendous potential for business minded people and owner will assist new owner if required.

THE PRICE OF $ 85,000.— includes Home, Store Buildings, Fixtures and established business, existing merchandise is optional at 2/3rds of retail value.

A fair downpayment may be arranged and vendor will hold the first mortgage at reasonable terms.

Further details for bona fide parties only, exclusive by Medard Verdegem Realtor.

7 ACRES FRUITLAND

With 8,200 Sq. Ft. of Greenhouses, growing tomatoes, new barn, all machinery and 9 room 2 family home with all conveniences, located near Boom Town St. Catharines, price only $ 31,000.00 with $ 6,000.00 down, one mortgage to vendor at 6%.

MEDARD **Verdegem** REALTOR

3 Benson Drive ST. CATHARINES, ONT. Ph. 934-2548

For Sale:

GREENHOUSE BUSINESS

20.000 sq. ft. Glass, 4½ acres open land, nice sandy loam. 7 room house, large brick boillerroom with packing room.

Concession 9, Carlisle Road.

Frank Lange, R.R. 1, Freelton, Ont. Phone MU 9-4276

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:
John Voortman
REALTOR
588 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

G. Broos REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
251-6253 (res.)

Fleurs de Hollande

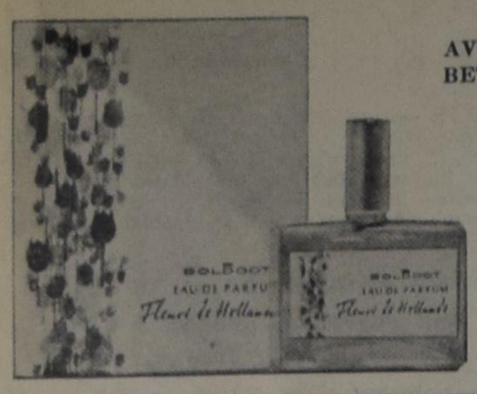

AVAILABLE IN ALL BETTER STORES

Ask for it by name!

BOLDOOT
ANNO 1789
INTERNATIONAL COSMETIC PRODUCTS
Sole Agent for Canada:
FRED. R. VANDERVELDE, P.O. Box 194, Hamilton, Ont.

Prof. Runia spreekt over Australie

Maar het had Canada kunnen zijn

Op de voorjaarsvergadering, die de Christelijke Emigratie Centrale onlangs in Utrecht heeft gehouden, heeft onder meer Prof. Dr. K. Runia van Australië het woord gevoerd. De Emigratiekoerier van 15 mei jl. geeft hiervan een verslag.

Wij nemen dit verslag over, niet alleen omdat het van belang is kennis te nemen van hetgeen de professor heeft gezegd, maar tevens omdat er een treffende gelijkenis is tussen het immigrantenleven daarginds en hier.

—"Emigratie is een moeilijk werk, maar ook boeiend. Het tweede aspect vind ik belangrijker dan het eerste," aldus prof. dr. K. Runia op de voorjaarsvergadering, onder goede belangstelling op 1 mei jl. in K. en W. te Utrecht gehouden. "Het is een prachtige kans, die je krijgt en ik ben dankbaar dat ik daar mag leven, wonen en werken. Ik zie dat als een gave, maar ook als een taak. En boven alles als een belofte. Want 'Ik ben met u, alle dagen, tot de voleinding der wereld' geldt overal, hier in Nederland maar ook in Australië." Zo vatte prof. Runia zijn speech samen. Niet alleen hier kwam op de vergadering het principiële geluid naar voren, want ook bij de discussie van een forum speelde de geestelijke achtergrond van de deelnemers een belangrijke rol. Daarover hieronder meer.

In de begroetingsspeech van de voorzitter van de C.E.C., de heer A. Warnaar, legde deze er nog eens de nadruk op, dat het onze Centrale niet gaat om zoveel mogelijk mensen weg te werken. Het behoud van geestelijke waarden voor de emigrant weegt ons zwaar en daarom zijn we dankbaar, dat zoveel predikanten het werk in de emigratielanden aanvatten en Nederland daarvoor wilden verlaten. Er is bij de Reformed Church of Australië een eigen weg. Maar de grondwaarheden zijn daar en hier dezelfde. Elk land heeft zo zijn eigen kerkelijk gezicht en wij zijn blij, dat prof. Runia die wat Australië betreft voor ons wil toelichten, zo besloot de heer Warnaar zijn inleiding, waarin hij o.a. ook de Australische Immigratie Attaché, mr. K. Smith, welkom heette.

EEN MOEILIJK WERK

Emigreren is ontzaglijk ingrijpend. Men wordt "ontworteld" en in een nieuw land overgeplant. Het kost tijd en moeite het evenwicht daar in dat nieuwe land terug te vinden. Het ongewone maakt vermoeid en levert geprikkelde mensen. Ruzietjes om niks zijn het gevolg, ook in de kerkelijke gemeenten. Maar de emigrerende generatie blijft denken aan twee werelden, niet als een dichter uit het oude Volk die uit Amsterdam naar Jeruzalem emigreerde, eens zong: "In Amsterdam hunkert mijn hart naar Jeruzalem en in Jeruzalem naar Amsterdam".

EN BOEIEND OOK

Men gaat naar het andere land en neemt de rijkdom van de eigen culturele traditie, waaruit men geput heeft, mede. Daar komt dan de nieuwe traditie bij. *Wie die twee weet te verenigen ontvangt grotere rijkdom!* De werkelijke *integratie* komt tot stand. Wie cultureel maar weinig meeneemt ondergaat alleen maar *assimilatie*. Hij gaat geheel op in de omstandigheden van het nieuwe land en verrijkt het niet met hetgeen goed was in het vroegere land van vestiging. Wie naar Australië gaat komt in aanraking met de Engelse (Angelsaksische) cultuurtraditie. Al treedt in Australië een nuancering daarvan op en is het niet zo Britsdenkend als Nieuw-Zeeland. En er is openheid tegenover de newcomers.

EEN OP DE VIJF

Australië telt momenteel circa 12 miljoen inwoners. Na de oorlog zijn er circa twee en een half miljoen emigranten bijgekomen, dus een op de vier of vijf Australiërs van vandaag is zeer recent binnengekomen. De grootste groep kwam uit Groot-Brittannië, maar er is toch een respectabel aantal Nederlanders door na-oorlogse emigratie in Australië gevestigd, nl. 130.000! Wie dat zijn geweest? Voor zover ik kan nagaan, aldus prof. Runia, waren het niet vele rijken en edelen. Velen behoorden tot de arbeidersklasse, vaak ongeschoold en zij werden in Australië weer arbeider. In elk geval geloof ik met stelligheid te mogen zeggen, dat zij het in Australië beter hebben dan zij het in Nederland hadden kunnen hebben, ook in deze periode van hoogconjunctuur en welvaart. *Men leeft gemakkelijker.* Daar zijn wel enkele in het oog springende factoren te noemen, als daar is het klimaat, veel meer ruimte, hogere lonen, kortom, je kunt meer jezelf zijn en je hoeft je niks aan te trekken van de Smiths, de Joneses etc. Wie Australische lucht inademt, ademt vrije lucht in. Er zijn enkele schaduwzijden te noemen. De sociale voorzieningen in Australië zijn nog niet zover gevorderd als in Nederland. Maar dat moet men ook niet al te somber zien. Men is aan de ontwikkeling daarvan druk bezig en bij de verkiezingen blijkt daarvan steeds weer. Het leven van de emigrant, ook van de arbeider, is nog niet zo slecht. Wie toch naar Nederland teruggaat merkt eerst dan wat Australië hem heeft gegeven. En binnen een half jaar willen vier van de vijf terugkomenden weer naar Australië gaan.

ER IS ECHTER MEER

Wie alleen om economische redenen naar Australië gaat steunt alleen op de pijler van het materiële! Voor een christen is daar echter een hogere waarde. Men moet beseffen dat het nodig is ook in Australië als een kind Gods te leven. Dat geeft niet alleen aan het innerlijk van de mens, waar ter wereld ook, rust, maar bovendien ondergaat men een sterke band door de geloofsgemeenschap waarin men wordt opgenomen. Weinig emigranten, die zich bij een kerk aansluiten, mislukken. Men staat niet meer zo alleen. Natuurlijk, er is de moeilijkheid van de taal, dan de totaal andere gewoonten, *maar men maakt direct deel uit van het huisgezin Gods.* Dat betekent meestal geloofsverdieping, teruggeworpen zijn op de fundamenten van het geloof. In Nederland is dat vaak een stuk traditie, in Australië komt het echt op jezelf aan. Dan gaat men inzien, dat ook in Australië de Here roept tot Zijn werk. Dan gaat de kleine Reformed Church taken aanvatten als dure radiouitzendingen (f240,- per half uur zendtijd!) en het stichten van een opleidingsschool voor predikanten. Met als eerste doel: uitdragen van ons geloof op een wetenschappelijk, theologisch niveau. Dan gaat men ook werken aan Christelijk onderwijs, blijft de opdracht voor de kinderen aan het doopvont gedaan onverminderd van kracht en zo hoort het ook. Dan geeft men 10% van zijn inkomen voor de kerk, dan vindt men ook daar perspectief in het leven, want werken voor de Here maakt rijk.

Wij zijn er nog niet

Ons blad wordt zeer beslist niet verwend door veel brieven, waarin ons lof wordt toegezaaid. Zoiets ligt ons Nederlanders niet. Misschien is het wel goed ook, anders zou het ons wellicht hoogmoedig maken.

Maar daarom zijn wij misschien juist zo blij, als er eens een briefje in de post is, waarin niet zozeer voor ons blad of voor ons werk, maar voor de belangrijkheid van de christelijke pers een lans wordt gebroken.

Wij hebben namelijk zo'n brief ontvangen en wij halen er slechts een klein gedeelte uit aan:

In C.C.*) is geschreven over het bidden in de gemeentediensten voor de Christelijke Pers en de voortgang van haar werk. Een zaak die veelal op de preekstoelen wordt vergeten, ook in de Canadian Reformed Churches.

Ik zou wensen dat onder de leden van de Canadian Reformed Churches wat meerdere abonnees van C.C. kon worden gevonden. Voor vele leden is C.C. een onbekendheid. En dat is jammer, want de Christian-Courier is volgens mij — ondanks de voorliefde voor het Nederlands — het antwoord voor onze opgroeiende Engelssprekende jeugd.

Het was te wensen dat alle kerkeraden van de Canadian Reformed Churches geabonneerd waren op C.C., al was het eerst nog maar om voor een maand lang proefnummers te ontvangen en zij zodoende de Christelijke voorlichting naast andere allerlei van C.C. eens konden lezen.

Wij, bij Calvinist-Contact, zouden graag onze medewerking willen geven. En niet alleen in de kringen van de Canadian Reformed Churches. Een ieder die ons adressen zendt geeft ons een middel om via proefnummers meer bekendheid aan C.C. te geven.

Het aantal abonnees op C.C. is nog lang niet wat het zou moeten zijn. Bovendien hebben wij nog lang niet bereikt, wat wij met een christelijk weekblad beogen. Maar juist daarom zijn nieuwe abonees " a must".

Onze abonnees zijn altijd de beste medewerkens voor de groei en ontwikkeling van ons blad geweest. Vandaar dat wij vooral naar hen zien om ons te helpen deze kleine zaak in het grote Koningkrijk uit te bouwen.

*) Zie "The Ministry of the Press", Christian-Courier van 29 mei 1964.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Cobourg, Ont., G. J. Hoytema te York, Ont.

te Barrie, Ont., W. Feenstra te Woodstock, Ont.

The Chr. Ref. Church of Burlington, Ont. is in need of

PULPIT SUPPLIES

for July 5, 12, 19, 26. Ministers or students who would be willing to serve on one of these Sundays, please contact the clerk R. Verheul, 1204 Stanley Drive, Burlington, Ont.

Bethel of Brockville, Ont. needs

PULPIT SUPPLIES

for July 26 and August 2. Any minister who is willing to serve us, please correspond with G. Zylstra, 70 Parkedale Ave., Brockville, Ont. Phone 342-6390.

De Chr. Ref. Church in Newmarket zou graag

KANSELVOORZIENING

hebben voor 12, 19 en 26 juli a.s. Wil de predikant die één of meer zondagen beschikbaar zou hebben dit laten weten aan de clerk? Adres: Mr. J. Mooibroek, 139 Queen Street, Newmarket. Phone 895-5330.

CONGRATULATIONS and GRATITUDE

It is with gratitude rather than with pride that we are anxious to report on the accomplishments of students within our own circles. It has always been a pleasure to publish the names of those, who have come from our immigrant families and have taken up important positions in public life. We may see in this development the fulfillment of the desire of many and an evidence of the blessing of God.

One of our readers was so kind as to inform us about four more names of students, members of the Calvinistic Student Club in Toronto, Ont. who completed their studies, two of them with special distinctions.

Peter vander Sar, Port Credit, Ont., has graduated in Engineering physics and will work for General Electric.

Leo Jonker, son of Rev. and Mrs. P. M. Jonker of Brampton, Ont., received an M.A. degree in mathematics and is the recipient of a National Research Council Scholarship. He will study for his Ph.D. in mathematics at the University of Toronto.

Peter Schouls, son of Mr. and Mrs. J. Schouls of Weston, Ont., successfully completed the Comprehensive Examinations for the Ph.D. degree. He has been appointed lecturer in philosophy at University College, University of Toronto and at the same time assistant professor in philosophy at Victoria College, University of Toronto. (This is possible through the system of cross-appointments begun at the University.)

Gerald van Belle, son of Mr. and Mrs. W. J. van Belle of Bowmanville, Ont. has received an M.A. degree in Mathematics and has been appointed Fellow in the Department of Epidemiology and Biometrics of the University of Toronto. He will study for his Ph.D. degree in the department of mathematics.

Our sincere congratulations to all of them! All four have done a great deal of work for the calvinistic students clubs and continue to take part in the activities.

Teachers Wanted

PRINCIPAL TEACHER

urgently needed by the Association for Christian High Schools in B.C. Kindly send applications, stating qualifications, majors and minors, references and experience to: Mr. J. De Boer, 8442 Trunk Rd., R.R. 3, Ladner, B.C., Canada.

Wanted:

TEACHER

for grades three and four in farthest north Christian School. Attractive boarding place. Pleasant surroundings in Canada's scenic developing country Send applications to Canadian Christian School, Box 2117, Smithers, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton, is in need of a

TEACHER

for the lower grades. Five room school. Address inquiries and applications to Jack Stam, 281 King Street, Box 361, Trenton, Ont.

Thunder Bay Christian School, Fort William, Ont.
One opening left for a

TEACHER

for the middle grades for the school year 1964-1965. Letters of application and/or information to be sent to the secretary, Mr. T. Bakker, Hymers, Ont. Qualified teacher is preferred.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs two more

TEACHERS

for its 9-room school. (For grades 1 and 2, and grade 7.) Applications to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, Principal, R.R. # 1, Wellandport, Ontario.

Holland Marsh Christian School requires a

QUALIFIED TEACHER

for grade 5 and 6 for the 1964/65 schoolyear. Address all inquiries and applications to: Mr. R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

The Clinton Christian School is still in need of

TEACHERS

for grades 1 and 2, and grades 3 and 4, for the 1964-1965 school year. Applications stating qualifications to be sent to: Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ontario.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

TEACHER (Geography or Guidance)

needed by

HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

Kindly send applications statiny qualifications, majors and minors, refernets, and experience to Mrs. Bernice Schrotenboer, 729 Upper Gage Ave., Hamilton, Ont.

EEN REFORMATORISCH APPÈL

In het kerkgebouw van de Gereformeerde gemeente te Middelburg werd een z.g. reformatorisch appèl gehouden waarin als sprekers optraden ds. L. Vroegindewey, Herv. predikant te Delft, die sprak over "Het erfgoed der vaderen" en ds. G. A. Zijderveld, predikant bij de Geref. gemeente in de Zeeuwse hoofdstad, die als onderwerp gekozen had: "Het oecumenisch streven". Er waren enkele honderden bezoekers. Aan het einde van de bijeenkomst werd aan elke bezoeker uitgereikt een exemplaar van een "lied voor het Nederlandse volk en de kerk der reformatie", getiteld: "Aan Prinses Irene, een gebed voor de Oranje-prinses, opdat ze moge wederkeren tot de God van haar vaderen", zoals er op stond afgedrukt. Het lied kan gezongen worden op de wijs van het Wilhelmus. Het is hier en daar wat kreupelrijm, maar dat is voor rekening van de dichter. Wij drukken de vier coupletten hier af:

Prinses Irene in Rome,
o God, ons arme land!
Wat zal ons overkomen?
o grijp haar bij de hand.
Bewaar haar voor verleiding
van 's pausen gruweldaan,
en wil haar ter bevrijding
getrouw ter zijde staan.

Grijp haar, o grote Koning,
bij 't dreigend leed in 't hart,
verblind door praalvertoning,
door listen zo verward.
Daarom, o God der goden,
o God van Nederland,
vernietig al het snode
en breng ons heil tot stand.

Wij hebben U verlaten
Uw toorn dus opgewekt,
en niets kan nu meer baten,
als Gij van ons vertrekt.
Maar, Heer' der legerscharen,
laat Nederland niet los.
Wil de Prinses toch sparen
voor 't plan van Rome's vos.

Zij is toch in Uw handen,
hoe ver zij dwaalde af.
Red haar toch uit de banden
van onder 's pausen staf.
Gij hebt maar te gebieden,
betoon Uw grote macht;
dan moet de vijand vlieden,
Gij spreekt Uw Woord met kracht.

Overgenomen uit "Kerknieuws"
(Red. W. C. F. Scheps)

Available:

1. RECORD BRUSH $1.00 (Cleans while playing)
2. "NAMING YOUR BABY" $1.35 (Selection of 2400 names)
3. "SWEAT AND TEARS $3.00 (Yankee Dutch-parties!!)
4. "PRAYERS FOR CHILDREN" $ .40
5. "HONEST TO GOD" (Robinson) $1.10

WOUDSTRA'S BOOK HOUSE
9330 Jasper Avenue
EDMONTON, ALBERTA

BLOEMEN EN FELICITATIES VOOR NIEUWE INDIASE PREMIER

De nieuwe Premier van India en voorzitter van de Congrespartij, Lal Bahadoer Sjastri, werd in New Delhi door zijn vrienden met bloemen omhangen en gefeliciteerd, nadat bekend was geworden, dat hij tot opvolger van wijlen Premier Nehroe was gekozen.

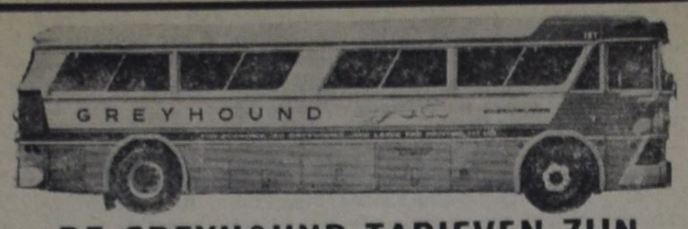

DE GREYHOUND TARIEVEN ZIJN DE LAAGSTE VAN ALLEN !

... elke dag van de week !

GEEN PLAATSBESPREKING - GEEN GRENSOVERSCHRIJDINGEN - GEEN VERTRAGINGEN ALS U VIA DE GEHEEL CANADA ROUTE REIST. Grote bussen, voorzien van een toilet en luchtverversing, geven U van dichtbij een uitzicht op reisbezienswaardigheden van het landschap. Vergelijk!

VOORBEELD VAN RETOURTARIEVEN PER GREYHOUND

VAN \ NAAR	VANCOUVER	CALGARY	REGINA
WINNIPEG	$ 44.55	$ 31.50	$ 14.50
TORONTO	73.75	65.65	53.50
MONTREAL	76.15	68.05	58.35

GO GREYHOUND

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO, 2828 Bathurst St. RU 7-5637

HAMILTON, 20 Tisdale St. S. JA 8-0147

ST. CATHARINES, 94 Church Street MU 4-6385

LONDON, 150 Elmwood Ave. GE 8-8439

Kantoren:

MONTREAL, 3600 Van Horne 731-9421

VANCOUVER, 1280 West Pender MU 3-9685

EDMONTON, 12421 - 118th Ave. GL 4-3260

CALGARY, 3335 Boulton Road 289-5748

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

Here is that month again, that magical month of June. A month many of our citizens will remember or prefer to forget, because it contains that one perfect day, their wedding day. To those who think back fondly to that glorious day, the month of June still rhymes with moon, tune, croon, in 1935 the word spoon rhymed with it and it didn't mean cutlery. Since then the word swoon has also been added but that reminds one of the Beatles and so we will forget that one. Poets long ago became sentimental at the mere suggestion of the month. What is so rare as a day in June, then if ever come perfect days. We learned it for memory work many years ago.

I had hoped to prove that the name June was of some romantic origin, but alas it is derived from the Roman word Junius which means "Thriving". Not very romantic is it?

It must be the lovely mild weather that makes man feel so romantic and urges him to "build a nest". Happy nesting, bridegrooms, you'd better remember the date well, next year you have to celebrate an anniversary.

One of the plans made at this time is the honeymoon trip, and although it was many years ago that a song became popular which sang: To Niagara in a sleeper, there's no honeymoon that's cheaper, and away we go . . . It still is a very favorite spot with Canadians as well as foreign honeymooners. It is a splendid trip for any tourist from far or near, but especially for a honeymoon couple. You can be alone there, wander around in the beautiful gardens and parks, sit in the evenings and be thrilled by the glorious spectacle of the Falls under coloured lights. A trip to Niagara Falls is not just a one day affair either. If you wish to take in every spectacle that is offered you can spend a few days without becoming bored.

May I take you along the 35 mile frontier of historic interest and natural beauty of Ontario's Niagara Parkway system? Perhaps it may help some young couple to enjoy this trip a little more.

Let's start out from Fort Erie, along the Parkway, a few miles South of Peace Bridge. Here is old Fort Erie, built by the British in 1764, at the scene of the last battle between Canada and the United States. A few miles along you reach Mather Park near the Peace Bridge, dedicated to Alonzo C. Mather, philanthropist, who donated the land.

We'll keep travelling along the scenic Parkway until we reach Dufferin Islands. These islands are joined by small rustic bridges, allowing for a picturesque stroll; new Park Greenhouses nearby welcome visitors.

After this enjoyable visit we go on and reach the main point of our trip, the mighty Niagara Falls. A little information about the mighty river may interest you. The elevation of Lake Erie is 572 feet above sea level, and that of Lake Ontario 246 feet, resulting in a fall of 326 feet throughout the course of the Niagara River in a length of about 35 miles.

Length of River	35 miles
Horseshoe Falls	2200 feet
American Falls	1000 feet
Height of Horseshoe Falls	162 feet
Height of American Falls	167 feet
Depth of water at foot of Horseshoe Falls	190 feet
Depth of Whirlpool	125 feet
Total depth of Gorge	350 feet
Potential horsepower	5,000,000
Flow (gal. per min.):	
Canadian Falls	40,000,000
American Falls	4,000,000

In order to receive the full benefit of this natural phenomenon you should make a trip *under* the mighty river.

Then you will thrill to the feel, sound, and power of Niagara. You will enter Table Rock House, overlooking Canadian Horseshoe Falls. Here are located the dressing rooms and elevator entrance to the scenic tunnels.

Under Table Rock House, an elevator takes the rubber-clad visitor 120 feet into the earth, where 650 feet of underground tunnels lead to three separate close-up views of the Falls. Only 25 feet above the river level, the observation plaza offers a distinctive vantage point from which to view or photograph the Falls and River. Behind the mighty curtain of water two observation portals bring Niagara's cataract literally to the fingertips of the visitor.

You'll never forget the thunder of the Canadian Horseshoe Falls . . . as you stand at the observation portals or on the observation plaza. You can feel its power, sense its grandeur as 114,000,000 gallons of water a minute cascade into the gorge a few feet in front of you.

In addition to the Horseshoe Tunnel trip, Table Rock House offers a sweeping view of both Falls, gorge and upper river from the balcony on the building's top floor. Here, you'll see the full sweep of the 2600-ft. wide Horseshoe Falls, the billowing mists and the churning waters of the gorge. This viewpoint offers an excellent opportunity to see the thrilling illumination of the Falls in the evening.

You have one other opportunity to see the Falls at close range, and this is to take a ride on the famous boat Maid of the Mist. You may ride down to the dock and board the boat where you receive waterproof clothing, a necessity on this ride. The cost is reasonable, $1.15 for the trip and the use of the clothes. Boats leave every twenty minutes from the dock and you will agree this is the most satisfactory and complete way to view the cateracts. You pass directly in front of the American Falls, Rock of Ages, cave of the winds, and enter the Horseshoe, affording an awe-inspiring view.

Back again on the Parkway, you may need some refreshments. These can be had at "The Refectory". Visiting this up-to-date establishment, you will enjoy its spacious balcony and dining room where you have again a beautiful view.

After this we pass Oakes Garden Theatre. The grandeur of the Falls inspired this architectural masterpiece-perfect harmony of art and nature. We pass Rainbow Bridge and soon the sign tells us we have reached the Whirlpool Rapids. Here you may visit the Whirlpool Rapids Building in which is located the elevator to the Great Gorge. Or you may wish to take a trip in the Aero Car, which takes you to the opposite bank of the River for a close-up view from above the Rapids. This whirlpool is as dramatic, beautiful and awesome as Niagara itself. About 1 mile below the cateract, the Upper Gorge commences to narrow and the swiftly moving waters, racing towards the sea, battle and strive for passage through their palisaded banks, for all the world like maddened, desperate, fire-trapped humans at a lone exit. Picture, if you will, the 280,000 cubic feet of water per second endlessly pouring over the Cateract's brink, forcing its way, thousands of tons upon thousands of tons per hour. Only thus can you begin to comprehend the frantic fury of the leaping, churning water of the whirlpool rapids.

Should you wish to visit the building mentioned before, you enter an elevator which takes you to Great Gorge. Here a tunnel leads you to the Observation Platform and Museum. From the first platform you may view the Great Gorge, see the giant waves, one of the everchanging spectacles of the raging waters. A Boardwalk leads from the first to the last observation platform. Here you see the mighty Niagara at its worst, the gorge at its narrowest point, 250 feet across.

When you visit the museum, at the very edge of the Whirlpool Rapids, you will see Stunt Barrels and pictures of men who tried to beat the mighty waterfalls. Men like Wm. Red Hill, Sr. and Jr. You may wish to buy a souvenir at the Whirlpool Rapids store.

Back on the road again, you may travel slowly along the Niagara Glen, where the scenery is magnificent. A few miles further you will pass the well-known school of Horticulture maintained by and for the Niagara Parks Commission. It is the only school of its kind in North America. Here you will also thrill to the beauty of the Floral Clock, laid out on its grounds, and you will surely want a picture of it as a souvenir.

Several miles further along you are invited to stop a few minutes at Brock's Monument. Queenston Heights is a name most Ontario children will know for its dramatic battle which was fought here, between the invading Americans and the defending Canadians. General Sir Isaac Brock lost his life here on Oct. 13, 1812 and a monument was erected to his memory in 1853. From its tower one may enjoy a magnificent panorama.

We ride on passing among other buildings, Glen Restaurant, which provides good food amid pleasant surroundings for visitors to the Gardens and Niagara Glen.

Should you wish to stop for a rest, McFarlane Point Park affords this opportunity. If not, you may wish to stop at Old Fort George, built by the British in 1797 to replace Fort Niagara, New York. It contains a fine collection of armaments. Having enjoyed this historic site, you would not wish to miss Navy Hall. This was used as a military post by the British in 1775 and later for the first parliament of Upper Canada (now Ontario) These two historic sites are among the many which have been restored by the Niagara Parks Commission.

It may interest you to know at what hours the Fall are being illuminated. Here is the schedule (Standard Time):

	on	off
January to March	7.30	10.00
April 1-15	7.30	10.00
April 16-30	7.45	10.15
May	8.00	10.30
June	8.00	10.30
July	8.15	10.45
August 1-15	8.00	10.30
August 16-31	7.45	10.15
Sept. to Dec.	7.30	10.15

As a final word, I hope some of you will plan a trip to a spot visited by people from all over the world. I hope this letter has made it attractive to you. I won't say it will be the cheapest honeymoon, unless you can live on love, and maybe you can, but it will be one of the most attractive and interesting trips you have ever made.

Happy honeymooning from your

NEIGHBOUR

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

FOR
Aluminum Siding
ALUMINUM WINDOWS AND DOORS
REMODELLING AND ALTERATIONS
Call
PETER DE VRIES
CARPENTRY
HOME IMPROVEMENTS
Phone 679-4600
MOUNT HOPE, ONT.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam .....

Post-adres .....

.....

.....

OUD ADRES:

.....

.....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schooland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Krommınga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

IN SEARCH OF MEANING

By Cor W. Barendrecht

Modern literature reveals an openheartedness as has been unknown since the ancient Greeks. Writers today remain silent about very few things. Realism — understood as "the artistic endeavor to depict life in an entirely honest manner, without prejudices or glamor" — has been the most popular style of this country. It appears to be a very effective attitude as well. From a Christian point of view Realism ought to be the best approach available.

UNREALISTIC REALISM

There are many varieties in attempts to write realistically. By far the worst I consider to be the kind that lures the reader with dazzling titles like a flag covering a freighter loaded with manure. I mean the kind that is available in the corner smut-store; the place that is filled with paperbacks and pimpelish pubers. Beyond many a paper jacket hides a heart stuffed with pulp and passion. And — lest we forget — it is the public in search of sin that makes smut literature available. We may as well face the fact that we live in a sex-saturated society. We also ought to stop kidding ourselves that we remain unaffected by the world of which we are a part. Our Lord was realistic enough not to pray that God would take his children out of this world, but to pray that they would be preserved from the evil within the world. "Lead us not into temptation" was not a rebuke directed at gentiles, but it was a prayer that Christ taught disciples who were surrounded by a barbarian world. One cannot with honesty say these words and at the same time like a hungry dog search the garbage pails of literature for rubbish.

THE SMUT GAME

Presumably it is not an uncommon game among students to scan the insides of paper jackets for passages in which all jackets somehow disappear. Like children, they like to play with fire. And unlike reality they expect not to get burned. But no man is an island, neither is any man made with an asbestos skin. One who plays the game must be prepared to be a loser. Somewhere along the line the moral sensibility is dulled, if it does not entirely burn away.

A student — and he was by no means a sissy — one day realized that the smut game really was a filthy pursuit. He picked out the objectionable books from his shelves and carried them outdoors. He then touched a match to the books and watched the last one go up into ashes. He had begun to see the truth that to live like a Christian is not the same as pretending to be a superman. And so, with a burning ritual, he put away childish things.

MOSQUITO IN THE SWAMPS

Not all that comes in paper jackets is literature. Not all that waves the flag to openheartedness is realism. Open hearts can sometimes be pretty rotten. When such hearts turn to novel writing, don't expect a decent book. There are writers who find a cheap way of covering their lack of talent by putting a stripping scene where the climax belongs. Like a mosquito, knowing that he can never reach the mountain peak, the author who lacks ability hovers over the swamps of life. He describes life where it stinks. If anyone insists that you "be kind to your friends in the swamp", he may be kindest to such an author in not buying his book. For the swamp-writer knows that when he uncovers the lid of a trash barrel and exclaims, "This smells!", there will be a line-up of curious bystanders who will want to smell it too. Reading too much of mosquito writing is like drinking too much beer. It is a nauseating experience that likely will result in a howling hangover.

SIN AND SEX

Contrary to popular beliefs, the greatest sin is not related to sex but to pride. Of course, the two may be correlated. One may be too proud to accept sex as normal on the one side. Or one may be proud of sex in its abnormalities, as in prostitution, on the other side. Yet, in both cases it is pride that takes a relationship to sex, not vice versa. It is pride that reverses reality.

A fisherman who throws out some of the fish he caught does so for a good reason. He tosses out the fish that are too small to meet the requirements of the law. So the sensible reader will dispose of literature that is too small to meet the requirements of art. He will usually also dispose of books that smell of sensuality. It is not sex as such that he is opposed to. But he objects to sex that is made cheap and vulgar. He disapproves of a picture that is hanging upside down. If that picture happens to be dealing with human sexuality, he will not rest until that picture is shown in its right perspectives.

The Christian is to perceive that human sexuality has a broader and deeper meaning than its corrupted forms can suggest. Rather than being a mere love call from one endocrine gland to another, sexuality is a duet of two human beings in which the chants of heart and soul are predominant. Sexuality, to be in harmony with the created composition of man, must be the climactic physical expression of the whole man. It is to be all that and only that.

ABNORMAL OR NORMAL?

So understood it is quite obvious that sexuality cannot be identified with love. Neither does one make Love in mere love-making. Human sexuality, culminating in the recreative rite of the partners is a symbol of the unity of the counterparts. The partners, however, are emotional, religious, social and creative as well as they are sexual. In divorcing one of these functions of the whole man one magnifies it beyond its scope and overemphasizes its office. It is making the abnormal look normal, and the bad good, that the Christian objects to. If he be a realistically inclined person he will apply this principle in every day living as well as in his appreciation of, say, literature. One who serves God the Alpha and Omega realizes that life cannot be explained from within man, and that reality does not depend on man. For he knows that God's reality is the only reality that counts, and that all other views of it are distortions, or at best hazy mirrors of truth.

INSPIRATION OR PERSPIRATION?

There is a time to read. One who reads a novel and expects it to reproduce reality, fails to know art when he sees it. The artist, and therefore also the novel writer, seeks to create a 'new world' inspired on reality. Such inspiration consists of 99% perspiration and 1% inspiration, as one author put it. There is nothing mystical about writing a novel. The artist's inspiration is nothing short of much real hard work with the talents he has received. Whereas most people look at the world through a glass often too darkly, the artist has the ability to show them the world through a stained glass window and from a different point of view. He holds up a mirror of life, whether that be magnified (as in drama), made smaller (as in satire, or in its actual size (as in realism). The artist always has something to say, and it is your and my business to find out just what he is trying to say.

READING FOR MEANING

Life being short as it is, we can afford to read nothing but the best. One who reads a worthy novel and does not gain in insight and experience probably has not as yet learned to read. I do not mean that he must be able to draw a moral from a story. Neither does it appear to me that style is the most important thing in reading. Technique is for the experts and the interested to study. Whereas there are novels which call for a moral judgment, or for attention to style, or which for their value depend on technique, the main object of a novel is the story.

The painter's message lies in the scene he depicts, not primarily in the frame, the canvas or the paint — however necessary these may be to arrive at the desired painting. So lies the author's message usually not in grammatical or dictional wisdom, but in the story as a whole. The writer of good literature has something to say that is worth listening to. He has something to say about man, about human institutions, about the struggle between the temporal and the eternal. It is for the reader to grasp the dimensions, the riches, and the meaning in the actions, the struggles and the story of men, women and events.

One who reads for meaning will find reading novels a gainful experience.

DOWN TO EARTH

Dr. Hans Selye, Director, Institute of Experimental Medicine and Surgery, University of Montreal, addressed a luncheon-meeting of the Senate and House of Commons' Voluntary Committee on Health at the invitation of the Health League of Canada.

Dr. Selye told the committee the question of whether Canada will be a first or second-rate nation will depend largely upon its research potential.

"To develop it fully", he said, "and to stop the now deplored 'brain drain' (the emigration of so many of our highly trained scientists) we shall have to revise our whole attitude toward the support of research."

"It is extremely wasteful for a nation to restrict the work of its qualified scientists by placing insufficient funds at their disposal and Canada is not so poor as to continue to depend for the development of its science upon the generosity of the United States as it has done so largely in the past. Few human activities bring greater rewards in the development of national resources and of a national culture than scientific investigation."

"It seems to me," Dr. Selye stated, "that instead of constantly curtailing the funds for which scientists are applying, the government should actively search for talent that could be subsidized — it is not easy to find people who can use research grants profitably."

He said is may not be immediately feasible to give adequate support to research in every field, "but it would be a great challenge for the government to devise a plan for the selective development of certain cultural and scientific pursuits in which we have a real chance to achieve international eminence."

"I do not think we can do this in space research, but why not concentrate our effort in certain fields of medicine, a science in which Canada has already established an international reputation ever since Sir William Osler's time?"

Dr. Selye said the American government intends to spend some $20 to $40 billion in order to reach the moon and "there may be something worth having on the moon."

An equal investment of money and, more important, talent, in a systematic attack on cancer, heart disease and premature aging, he said, would be just as likely to succeed as dreams of interplanetary travel.

"I find it very difficult to imagine that any treasure found on another planet," he said, "could be more important to mankind and more conducive to gratitude and prestige than the cure, say, of cancer or insanity."

THE AGELESS ISLE

NEW YORK (CFN) — Thirty miles out in the Atlantic off Cape Cod lies the last piece of America's original thirteen colonies, relatively unspoiled and unchanged. This is the island of Nantucket.

Washed by the booming ocean surf, fanned by seaborne breezes, the island has changed little since the Revolution. Like a piece of old silver, an antique table, a classic painting, it gathers tradition and beauty with each new era of the machine age.

There is no reason to change a word in Walter Prichard Eaton's comment written several decades ago.

"Nearly every other American town, once rich in 18th or early 19th Century architecture, has been injured by the intermingling of later buildings. But by a curious set of economic chances, old Nantucket has almost entirely escaped, and remains today architecturally much as it was when the crest of the whaling prosperity enabled the islanders to build it . . ."

Today, Nantucket is sought out as much by visitors for its strongly nostalgic reminder of how people lived two or three centuries ago, as for its watery insulation from the noise, dust and crowding of the cities.

In the early 1600s, one Lord Sterling received a grant to the island from the King of England. Sterling kept the title for some 39 years with no attempt to colonize it, finally disposing of it to Thomas Mayhew, a London merchant and his son.

Nor did Mayhew think much of his acquisition. He sold the barren, sandy island to a group of men for "30 pounds and two beaver hats; one for me and one for my wife." Many of these early names, recorded on the original shares in Nantucket, survive today and are strongly rooted throughout the island's history.

Mayhew and his group sent out a call for settlers. The first to arrive was rugged Tom Macy and his family of six, who came all the way in a rowboat from Cape Cod.

The years of the American Revolution were dismal years for Nantucket. Almost two thousand Nantucketers died in ocean waters or left the island — about one-third of the population. The whale ships were gobbled up by the British fleet.

The next hundred years might be called the "golden century". Whaling and Quakerism took over. The great mammals would flounder in the shallows and dingies would promptly put out. Arrow followed arrow until the whale was brought in. It provided oil for lamps and the blubber for the Indians, a delicacy which helped establish a friendly relationship with the original inhabitants.

The whaling industry was soon launched and the small island became the whaling center of the world. Warehouses sprang up for storing the oil. Carpenters, coopers, sailmakers, and ropemakers set up shop. Wharves were built and shipsmith shops fashioned harpoons and the metalwork needed for ship and for whaling.

Costly and beautiful homes were built on Nantucket's quiet streets. Culture and pride in the community were at their golden high. Typically New England and Quaker in appearance, Nantucket became more and more like a thriving township than a lonely isle.

With the decline in whaling toward the end of the 19th Century, there began a new business — tourism. Visitors love the island, whose separation from the mainland gives it quietness and quaintness. Automobiles were prohibited

(Continued next page.)

LIGHTHOUSE AT SUNRISE

New England's rugged coastline has many lighthouses. This one, located on Nantucket Island, Mass. 30 miles at sea, is often the first and last point of contact with the United States as ocean-going vessels plow their way back and forth across the North Atlantic.

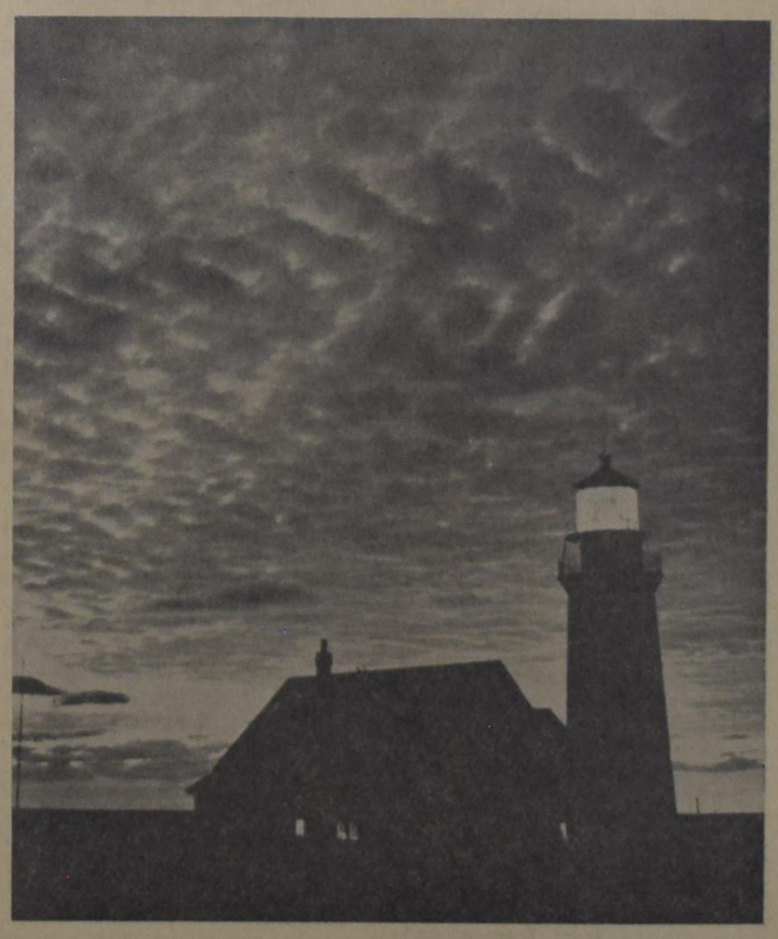

The Cobbler and his Last

THE CITY OF NEW YORK is living in an atmosphere of crisis and high tensions. The police has taken emergency action to protect the citizens on the streets and on the subways. A citizens patrol has been set up to protect residents in one area, and there is talk of organizing vigilant groups into other neighbourhoods. Civic authorities need much wisdom to cope with the situation, but they also need the full cooperation of the citizenry.

Mistakes in such a tense situation are understandable, but nevertheless not without danger. In a newspaper report about the situation in New York we read: "Union leaders demanded that policemen be stationed on each subway train around the clock." What do Union leaders have to do with this? Of course, there is nothing wrong if these people show their interest as citizens of New York, but this has nothing to do with their function as Union leader. There is much wisdom in the old saying, that the cobbler should stick to his last. It is the task of a Union leader to represent the workers in their relationship with their employers. But they are certainly not assigned to mingle in the maintenance of law and order. We all know it, when Union leaders demand, and their demands are not honoured, strikes lure around the corner. So, instead of helping the police and cooperating with them, these Union leaders are making it even more difficult. This is always the result if people trespass the boundaries of their competency.

★ ★

Almost

PRIME MINISTER NEHRU, who died at the age of 74 of the effects of a stroke, was an avowed agnostic when he took office — an official who once urged the flow of Christian missionaries into parts of India be curbed. Nonetheess he was lauded by Christian leaders because of his insistence that predominantly Hindu India must observe a strict policy of religious freedom.

A disciple of Ghandi, whose policies of non-violence in political and human rights actions were to spur independence from Great Britain, Mr. Nehru in 1954 suggested a restriction on the number of foreign Christian missionaries, particularly in border areas. The problem was political, he said, not religious, noting that the foreigners were looked upon with suspicion in some areas, particularly in Uttar Pradesh state on the Indo-Tibetan border.

In time, however, Mr. Nehru became a major supporter of Christian missionaries, lauding their work in public health and education.

Known at one time as one of the world's most articulate agnostics,

Mr. Nehru was the author of a book, **The Discovery of India**, which held that "India must . . . lessen her religiosity and turn to science." In 1961, however, he cited many times the need for "spiritual solutions" to India's problems.

"Yes, I have changed," he told an interviewer. "The emphasis on ethical and spiritual solutions is not unconscious; it is deliberate . . . I believe the human mind is hungry for something deeper in terms of moral and spiritual development without which all the material advance may not be worthwhile . . . The old Hindu idea that there is a divine essence in the world, and that every individual possesses something of it and can develop it, appeals to me."

It reminds us of King Agrippa, a Roman, who nevertheless was very tolerant toward the Jews. Under him the restoration of the temple of Jerusalem was completed. What the apostle Paul told him about the Christian faith, appealed to him. "Almost thou persuaded me to be a Christian." (Acts 26:28)

But "almost" does not mean anything when it comes to the belief in the Triune God.

It seemed that Nehru was also almost a Christian. The idea that "there is a divine essence in the world" appealed to him. Yet his body has been cremated, and the ashes have been thrown out over the Jumna River.

If Jesus Christ is not the only comfort in life and death, then to be "almost" a christian is total vanity.

Gleanings from the Church Press

From Hither and Yon

ONWARD, CHRISTIAN SPACEMEN

By C. S. Lewis

The Russians, I am told, report that they have not found God in outer space. On the other hand, a good many people in many different times and countries claim to have found God, or been found by God, here on earth.

The conclusion some want us to draw from these data is that God does not exist. As a corollary, those who think they have met Him on earth were suffering from a delusion.

But other conclusions might be drawn:

1. We have not yet gone far enough in space. There had been ships on the Atlantic for a good time before America was discovered.
2. God does exist but is locally confined to this planet.
3. The Russians did find God in space without knowing it, because they lacked the requisite apparatus for detecting Him.
4. God does exist but is not an object either located in a particular part of space nor diffused, as we once thought "ether" was, throughout space.

The first two conclusions do not interest me. The sort of religion for which they could be a defense would be a religion for savages. The belief in a local deity who can be contained in a particular temple, island, or grove. That, in fact, seems to be the sort of religion about which the Russians — or some Russians, and a good many people in the West — are being irreligious. It is not in the least disquieting that no astronauts have discovered a god of that sort. The really disquieting thing would be if they had.

The third and fourth conclusions are the ones for my money.

Looking for God — or Heaven — by exploring space is like reading or seeing all Shakespeare's plays in the hope that you will find Shakespeare as one of the characters or Stratford as one of the places. Shakespeare is in one sense present at every moment in every play. But he is never present in the same way as Falstaff or Lady Macbeth. Nor is he diffused through the play like a gas.

If there were an idiot who thought plays existed on their own, without an author (not to mention actors, producer, manager, stagehands, and what not), our belief in Shakespaere would not be much affected by his saying, quite truly, that he had studied all the plays and never found Shakespeare in them.

The rest of us, in varying degrees according to our perceptiveness, "found Shakespeare" in the plays. But it is quite a different sort of "finding" from anything our poor friend has in mind.

Even he has in reality been in some way affected by Shakespeare, but without knowing it. He lacked the necessary apparatus for detecting Shakespeare.

Now, of course, this is only an analogy. I am not suggesting at all that the existence of God is as easily established as the existence of Shakespeare. My point is that, if God does exist, He is related to the universe more as an author is related to a play than as one object in the universe is related to another.

If God — such a God as any adult religion believes in — exists, mere movement in space will never bring you any nearer to Him or any farther from Him than you are at this very moment. You can neither reach Him nor avoid him

by travelling to Alpha Centauri or even to other galaxies. A fish is no more, and no less, in the sea after it has swum a thousand miles than it was when it set out.

Space travel has nothing to do with the matter. To some, God is discoverable everywhere; to others, nowhere. Those who do not find Him on earth are unlikely to find Him in space.) But send a saint up in a spaceship and he'll find God in space as he found God on earth. Much depends on the seeing eye.

—Reprinted from **Show**, the Magazine of the Arts, February, 1963.

Ageless Isle

(Continued from page 9)

until late 1918 when a few were admitted. But many Nantucketers still wish they had never been invented.

Visitors sense that there is something in the mass of dwellings that is different from what they find elsewhere. It is a vista of many years ago, unchanged by time.

So intent were the islanders on maintaining the uniform architecture than an incident during the late 19th century is reported by an Island historian. When a certain house near Stone Alley was being erected from frames made on the mainland and was found to be upright all around, without the regulation long black room, a citizen's meeting was convened. The owner was requested to conform to the Island architecture. He meekly complied. And the people of Nantucket have lost none of their intent for maintaining an historical atmosphere and a purity of architectural design. Today there are three organizations serving as watchdogs of its heritage.

Orange Street, Milk Street, Pleasant Street, Gardner Street and the other cobbled avenues are rich with the homes everyone so admires. And among the names on the door plates are many who originally settled the island centuries ago — the Jared Coffin house, which has the all-around romance and glamour of America's great whaling days is one of the most famous. It was bought by the Nantucket Historical Trust in 1961, restored during 1962, and opened in May, 1963, as an exclusive small inn open the year around.

The John B. Coleman house, formerly owned by the veteran Captain of the whaleship, "Charles and Henry", and mentioned by Herman Melville in Chapter 82 of "Armo", is another famous house.

Then there are the Starbuck Houses, known as "the three bricks," identical Georgian mansions built by Joseph Starbuck for his three sons in 1837, and still occupied by descendants of the family.

SCIENCE NORTH OF THE TREES

The Unbelievable Land is a new book about the north.

The first copy was presented to His Excellency, the Governor General, at Government House in Ottawa.

General Vanier, who wrote the foreword, knows there are many norths in "the unbelievable land" for he has been there.

Few titles could better express the spell and strangeness of the great spaces that put Canada among the world's arctic powers. A land where life forms range from Nanook, the bear, to butterflies.

This is science north of the trees. Twenty-nine experts writing about research in the Arctic — the migration of birds and animals, building schools on permafrost, mapping the far north, and charting its waters, the mysteries of the aurora. About the Eskimo people and the archaeology of a land that is still explorers' country. Rocks, ice, flowers and the "inner space" that lies beneath our feet where no drill has yet penetrated more than five miles.

"These are Canada's top men talking about their work", Northern Affairs Minister Arthur Laing said, "Work they think important enough the devote a lifetime to. And it is. For without research — the facts of an arctic environment — development cannot proceed."

The closing chapter is by Gordon Robertson, from 1953-'63, Commissioner of the Northwest Territories, who puts in perspective the meaning of such work to Canada. In "The Long Gaze" Mr. Robertson writes, "The Arctic is of importance to Canada above all other nations with the sole exception of the Soviet Union."

The text began as a series of broadcasts produced by Mrs. Maja van Steensel — James for the Northern Service of the Canadian Broadcasting Corporation, in cooperation with the Montreal office of the Arctic Institute of North America. This sense of direct communication the text preserves making the people and the land seem close. It thins out the icy mists and turns back the edges of mysteries.

It was thought that the book should be prepared by someone who knew something about the north but not so much that he was too close to see it through the outsider's eye. I. Norman Smit, editor of the OTTAWA JOURNAL, was invited to be editor. From 1961-'63 Mr. Smit was a member of the Northwest Territories Council, an experience, he implies in his introduction, that gave him a running start to finding work on the book stimulating and exciting.

The book was designed for the Queen's Printer by Paul Arthur Associates with thirty-two illustrations.

You can obtain this book for $2.50 at The Queen's Printer in Ottawa.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE APRIL LADDER

Names	Problems: Points:	104 3	105 3	106 2	107 2	Sub Total 10	Previous Total	TOTAL
F. Tolsma, Vauxhall, Alta.		—	2	2	2	6	89	95 Winner
E. H. Langendoen, St. Catharines, Ont.		3	2	—	—	5	88	93 Winner
A. Guillaume (II), Toronto, Ont.		3	3	2	2	10	79	89
J. Byl, Burnaby, B.C.		3	2	2	2	9	78	87
E. Smit, Bowmanville, Ont.		1st no answer					81	81
H. Postma, Port Williams, N.S.		2nd no answer					66	66
J. Heikamp (I), Burlington, Ont.		3	2	—	1	6	56	62
H. Geerlof (I), Smithville, Ont.		3	3	—	1	7	44	51
J. Wierda, Winnipeg, Man.		3	—	0	0	3	43	46
Dr. T. VanDeursen (I), The Hague, Neth.		3	3	2	0	8	37	45
J. Binnema, Rocky Mountain House, Alta.		1st no answer					38	38
J. VanDam, Redcliff, Alta.		2nd no answer					30	30
W. Triemstra (I), Ottawa, Ont.		1	1	2	0	4	20	24
G. VanBelle, Toronto, Ont.		3	2	2	2	9	14	23
M. DeJong (I), Stirling, Ont.		stays					21	21
C. Bruinsma, Goderich, Ont.		1st no answer					21	21
R. Teschow, Toronto, Ont.		1	2	1	0	4	13	17
W. F. Stokdyk (I), Old Barns, N.S.		1	0	0	0	1	16	17
G. Bloemendal (I), Toronto, Ont.		1st no answer					14	14
P. J. Pols, Pickering, Ont.		3	1	2	0	6	7	13
R. VanKooy (I), Guelph, Ont.		1	2	0	2	5	7	12
J. Hengeveld, Woodville, Ont.		1	2	0	0	3	6	9
J. VanderVeer, Cornwall, Ont.		—	—	—	1	1	7	8
G. Heebink, Brantford, Ont.		—	—	0	0	0	7	7
B. DeJong, Greensville, Ont.		—	2	0	0	2	4	6
M. Visser, Duncan, B.C.		1	—	1	0	2	3	5
R. Bouma, Belleville, Ont.		1st no answer					4	4
H. Hengeveld, Woodville, Ont.		1	2	0	0	3	New, welcome!	3
A. Renema, Duncan, B.C.		1	0	0	0	1	2	3
P. Zylstra, Brantford, Ont.		2nd no answer					2	2
W. H. VandenBorn, Edmonton, Alta.		1st no answer					2	2

Two winners reached the top this time. Hearty congratulations! The publisher will send both of you a book in the field of chess. We hope to see you back at the bottom of the ladder next month. Close to the top it is rather crowded again. We may expect some surprises in May, however. In April several people lost points because of wrong notation and forgotten variations. Read the rules in our booklet, please. We lost a few contestants who did not send in solutions any more, but fortunately a new contestant joined our ranks. The total number is 31, of which 9 did not co-operate this time. Let us do better next month.

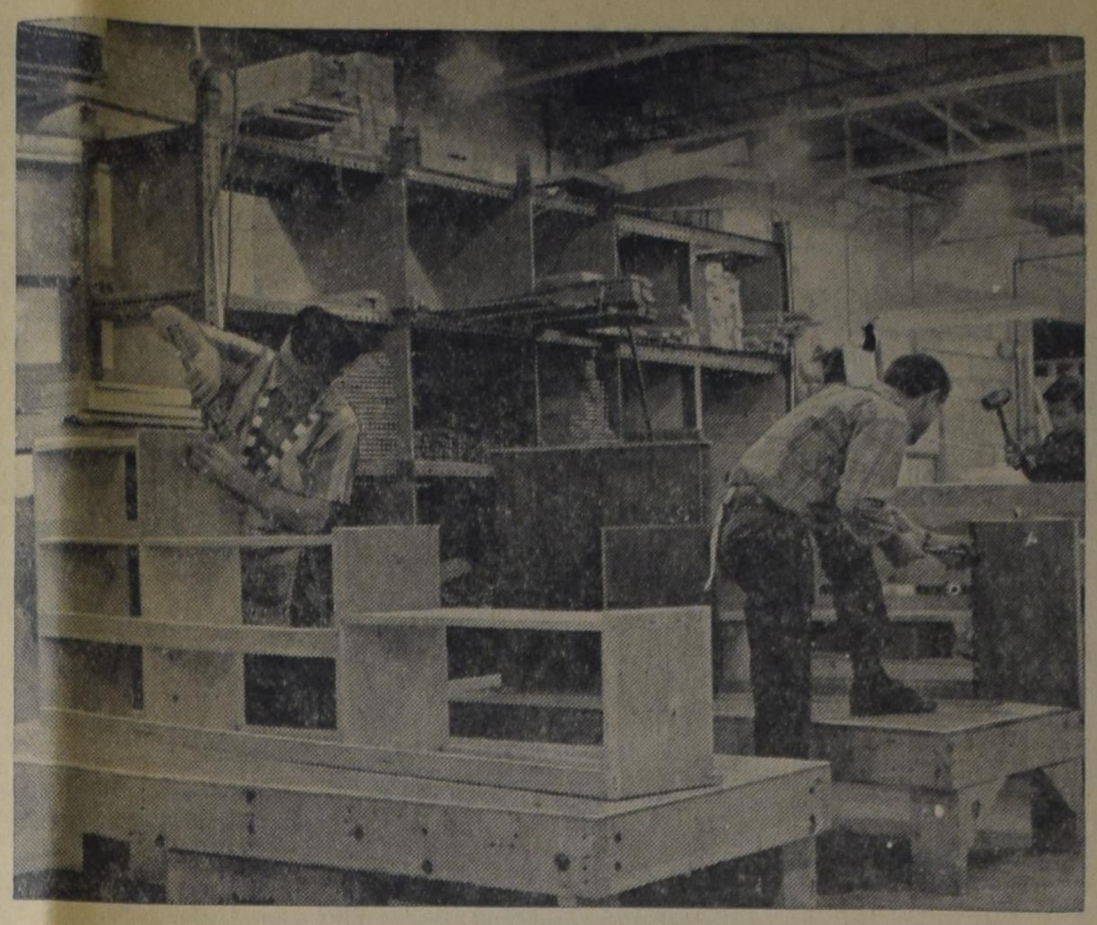

Canadian Homes Built for Export

Rolling along the highways between factory and dockside, giant trailer-trucks are carrying one of Canada's newest exporters — luxurious modern homes. Pre-built in sections and accompanied by furnaces, dishwashers, fittings and hardware, they are bringing the built-in comfort of houses designed for Canada's continental extremes of winter and summer to many families in Europe. With quality, design and speed of erection a major consideration, Canadian homes for export are still economically competitive with European models. In the Maritimes, across central Canada and the Prairies to British Columbia, nearly a dozen factories are assembling homes for overseas. They utilize the best of the nation's house-building materials ranging from aluminum sidings to solid west-coast cedar logs. Since the first factory-built house was exported a few years ago, the overseas sale of Canadian homes was developed into a multi-million-dollar business, and is expected to soar rapidly in the near future as more and more overseas families buy Canadian-made comfort in living.

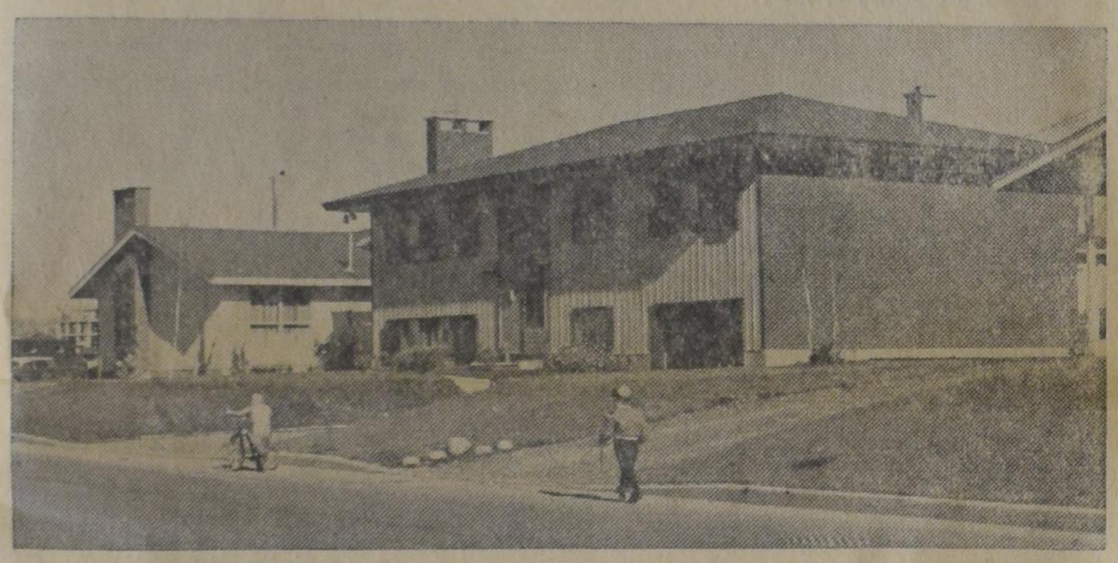

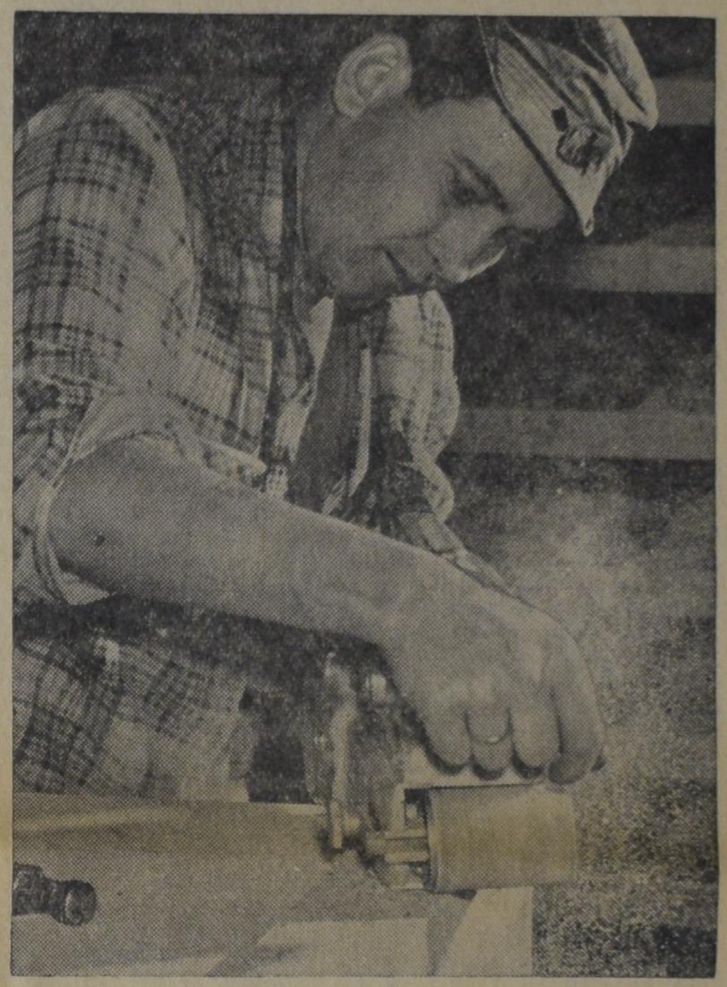

TOP LEFT: — Canadian-built homes for overseas are loaded on trucks. Export homes meet same rigid government standards as houses built for domestic use.

BOTTOM LEFT: — Canadian houses, like these above, are now available in dozens of different designs and a variety of construction to overseas homemakers.

BOTTOM RIGHT: — Plentiful materials, power tools and skilled workmen, like carpenter above, give homes top quality.

TOP RIGHT: — Homes for export include kitchen cabinets, being made above, solid oak stairs, heating systems, dishwashers and other items.

A LOOK AT OTHER PRIVATE SCHOOLS

More Schools. . . More Money?

In Canada we see the same pattern of development with regard to so-called Private Schools as in the U.S.A. Their number is increasing and so is the diversity between these several schools. As Reformed Christians we should keep in touch with what is done by others.

I will first of all inform you about three new schools and after that we take a look at finances.

In one of the Toronto Newspapers we read the fllowing announcement:

$300,00 Fund Drive

DAY SCHOOL WILL STRESS RELIGION

Plans for a new private day school for boys, to combine Christian teaching with academic subjects, were announced yesterday by a Toronto group.

A campaign for a foundink fund of $300,000 will start next week for Saint George's College, which the group plans to open next September. The headmaster will be John L. Wright, headmaster of the junior school as St. Andrew's College, Aurora.

Honorary chairman of the board is Right Rev. F. H. Wilkinson, Bishop of Toronto.

Honorary patrons include Minister of Education William Davis, Mayor Philip Givens, Sir Ernest MacMillan, E. P. Taylor, Ettore Mazzoleni and Senator William Rupert Davies.

A statement yesterday said the college will have about 100 boys in Grade 4 to 9 in its first year.

Mr. Wheeler said the school will offer "the rare opportunity to adopt an emphasis and system of teaching which will be free of the increasingly secular trend characteristic of modern society and modern approaches to education."

The idea for the school was conceived by a group of Anglican laymen who had associations with the Toronto Diocese Choir School, a summer session for boys. The higher standard of academic achievement will be the primary goal, but there will be a strong emphasis on Christian worship, doctrine and church music, the group said.

The school I will present to you is the so-called January School, set in a large and tatty house on Toronto's Spadina Road. Maclean's Magazine publishes its story in its issue of June 6th:

"The January School got its start, and its name, from the fact that Dr. Tadeusz Grygier, a Polish-born criminologist at the University of Toronto, and his wife, a psychologist, learned that their son, because he was born in January, couldn't start public school until he was nearly seven. In his parents' expert view, this meant wasting at least one of a child's most valuable learning years. So, after collecting six other children in similar straits, the Grygiers launched their own school on the ground floor of their own house.

Today, the school has sixty-one pupils ranging from four to nine years; two station wagons to pick up children from as far away as the outer Toronto suburbs; tax-exempt status as a charitable corporation; five part-time and three full-time teachers who work for a charitable $3,500 per year; an accommodation problem so acute that children take their recesses in staggered shifts; and a yearly deficit which, although it's steadily decreasing, is still in four figures.

The curriculum meshes with the Ontario system so that most January School graduates (it runs from kindergarten to grade three) skip a grade when they transfer to public school. But some subjects which the public schools leave until the later years are fed to January School pupils at the kindergarten level. By grade three, for instance, they can understand spoken French and do arithmetic that the public schools don't teach until grade five."

The third school is the Vancouver's New School. Maclean's tells us what kind of a school it is:

"Launched two years ago by a group of University of B. C. professors, the school has abolished report cards, lets children learn at their own speed (some are two years ahead, others a year behind) and choose extra subjects like history or carpentry."

LET US NOW HAVE A LOOK AT THE COSTS

Here are the facts (the amounts mentioned are per year):

a. The average per pupil cost in Ontario's public schools is about $377.—.

b. B.C. is more expensive. The per pupil cost there is $447.—.

c. The Anglican Private school "Saint George's College" plans to charge $800.— per pupil.

d. For the January school in Toronto parents must pay $550.—.

e. Vancouver's New School charges $115.— to $700.— depending on parents' income. No average is mentioned.

Compared with these amounts the tuition fees at our Christian schools are very reasonable, to say the least.

HELP OFFERED

But now Mr. Vaughan Lyon comes to the aid of such private schools, writing under Maclean's

FOR THE SAKE OF ARGUMENT

LET US END THE STATE'S STRANGLEHOLD ON WHAT WE TEACH OUR CHILDREN

From his article we quote:

"Monopoly is a dirty word in Canada, for most of us believe that performance declines when competition is absent. This should be just as true for schools as it is for railroads or retail trade. Yet most Canadians accept the state's stranglehold on education without question — despite abundant evidence that this monopoly has led to deficiencies that shouldn't be tolerated. The public school system has produced many well-lit classrooms and some excellent gymnasiums; but it's also led to a distressing indifference about what's actually taught inside all those pretty buildings. The remedy, as I see it, is almost obvious: end the state monopoly on education by extending tax support to private as well as to public schools.

The plan would require some administrative tinkering before it worked smoothly, but its basic principles are simple. The government would continue to tax the whole community for educational purposes but would give parents the option of sending their children to either a public or a private school. Parents who chose approved private schools would receive a voucher from the government to help defray the costs of private education. This voucher would be equivalent to the per-pupil cost of educating the child in the public school system. Alternatively, the money could be paid by the government directly to the private school in question.

Under this arrangement, parents would continue to pay extra for the privilege of private education because private fees would still be higher than the cost to the state of educating a child. But they wouldn't pay as much, and the opportunity to choose among different schools would be much more widely available.

One reason I believe this proposal deserves serious attention is the sluggish and unresponsive state of Canada's public school system. Putting it is kindly as possible, the system is not equipping young people for tomorrow's world, largely because educators are so slow to adopt proven new teaching methods and more meaningful curricula.

But if the professional educator is unduly conservative in his acceptance of new methods, the responsibility is not his alone. Elected school trustees across the country set the pace by being at least as sluggish as the teachers. Too many trustees consider their main aim in life is to save the taxpayers' money. This is a laudable objective but it usually leads to an obsessive interest in such matters as the most desirable washroom-per-pupil ratio and indifference to the classroom results.

Would a strong injection improve this monolithic system? I think so.

. . . if private schools flourished under a system of state assistance, the public school would be forced to seek its pupils in the competitive marketplace. It would be forced to sell itself, its staff and its methods. Parents, at the same time, would have a far greater incentive for interesting themselves in what the schools are doing."

Let us now consider what would happen if this suggestion became law.

A CHANGED PICTURE

a. The Anglican school would receive 100 times $377.—, which makes $37,700.—.

b. The January school in Toronto would receive almost $23,000.—. Mrs. Grygier said: "That would be gorgeous. It would solve almost everything."

c. For Vancouver's New School it would mean an income of $26,820.—.

Maclean's states with regard to the Vancouver's New School:

"The money would help retire the debt which parents assumed when they bought an old church school in Vancouver's east end two years ago. It would also give parents more time of their own — during the New School's first year, money was so scarce that they built all the desks themselves and took turns playing janitor. These days, they raise money through rummage sales, smorgasbord dinners and concerts. "It's a hell of a lot of work," says Norman Epstein, a UBC chemical engineer who helped found the school, "and last year it raised all of $2,000." "

d. What would it mean for our Christian schools? It would mean an honest tax-assistance without any governmental influencing of the curriculum.

It would mean that a school with 150 pupils in Ontario would receive a yearly sum of $56,550.— and in B.C. this amount would even be $67,050.—.

ADVICE

Let our school districts get busy to take up contact with other private schools. Let them take the initiative to establish Provincial Federations of Private Schools (we have it in Alberta already). Let these Provincial Federations publish a national Bulletin. The idea of Mr. Lyon deserves to be kept alive for many reasons, not only financial ones.

Or, better still, why don't we, Canadians, not follow the example of our neighbours across the Southern border and why don't we establish a

CANADIAN CITIZENS FOR EDUCATIONAL FREEDOM ASSOCIATION?

This association has published excellent material in the U.S.A.

If they think they can influence the massive legal machinery in the U.S.A., then it should not be impossible for us in Canada to obtain Educational Freedom for its citizens thus not only for its Christian citizens or its Protestant Christian Citizens.

Who takes the initiative?

Who will bell the cat?

R. Koolstra.

LETTER TO AN UNKNOWN UNMARRIED MOTHER,

who gave her baby up for adoption

Today is a very special day for us, but also for you. For us the day was filled with happiness and gratitude; for you the day must have been sorrowful and sad.

Although I don't know you, I'm sure that many depressing and perhaps bitter memories were on your mind the moment you woke up this morning. During the whole day you must have felt miserable and sick at heart. Many questions must have tumbled through your mind, while there was no one who could answer them for you. Perhaps you asked yourself over and over again whether or not you did the right thing last year when you gave your baby up for adoption. Your doubt about this and the uncertainty about how your baby is doing, whether he is healthy, happy and loved, might make you feel guilty and worried. These thoughts must always be on your mind, or stared away in a secret corner of your heart. But today, on his birthday, the longing to know how he is, must be greater than ever.

And that's why I am writing to you. I felt the urge to do so when I put him in bed a short while ago. He was tired and a bit excited because of all the friends and relatives who came to congratulate him, and who picked him up and cuddled him and then put him back into his play-pen with a cute new toy in his hand. Of course he didn't realize why it was such a very special day today, and even less that he was the celebrity of the party, but as he loves company and attention he really had the time of his life!

I had baked his birthday cake and put one tiny, blue candle in the layer of whipping cream. When I lit it, the flame fascinated him and with his chubby, short fingers he tried very hard to grab it. He looked very disappointed when I blew it out. Although he can't talk yet, but only makes contented or angry noises according to his mood, he made it quite clear to us that he felt cheated. But as soon as I started to feed the cake to him, he smiled and had forgotten his unhappiness of a moment ago.

Of course we had ice cream for him, too. He just loves vanilla ice cream, and it's amazing how fast he bolted his portion! I wish he would eat his regular meals as good! We don't give him ice cream too often. We don't want to spoil him, but sometimes it is very difficult for me not to do so. He's such an adorable baby with his blond, curly hair and chubby-angel face! But wait when he's in a bad mood . . . He really has a temper and becomes furious when he experiences that he is the one who has to give in and not we.

Every day we discover something new in him. He's walking around in his play-pen as fast as a spinning-top, but he is still too scared to stand all by himself. It is such a great pleasure to watch him when he is involved in his self-invented games!

Sometimes we can hardly believe that he is really ours. We have been waiting so long for a baby, but the years went by and our greatest wish never became fulfilled. We prayed so many years for a child, but it seemed as if the Lord did not hear us. Often I became discouraged and mutinous. I envied other women who had the one baby after the other. It took a very long time before I could accept God's way that our marriage would remain childless. I finally learned to understand and experience that all that matters in someone's life is the love from and to God. With His help I could overcome my sorrow and become happy and cheerful again, but the great desire to have children was never suppressed.

Then a great miracle happened. To me it was a great miracle anyhow. Quite unexpectedly we emigrated to this country, where several of our relatives were living. Soon we heard that it was possible to adopt children, which could hardly be done in the coutry we came from. So we applied for one and within a year we received our baby. It was yours.

For you, who must have been desperate when you learned that you were expecting a child, it might seem difficult to realize what it means to us to have a baby now, which we may love, raise, tell about God and call our own. We knew that we had received him through the Children's Aid Society, and that an unmarried mother had given him up for adoption. But for us it was the Lord Himself who specially selected this baby for us and entrusted it to our care. When we were no longer praying for a child, He gave us the most beautiful and precious gift married people can wish for.

We know that it is a great responsibility to be entrusted with a child. Especially in our days where life has so many dangers and temptations, child raising is a difficult task. We realize this very well and for us the responsibility to raise our child to the very best of our abilities weighs double. We feel we are not only responsible to God, Who gave him

to us, but also to you, his natural mother, who must have had such an heartbreaking struggle when you decided that not you yourself, but other, strange people should take care of your baby.

Yet we accept the double responsibility with confidence and joy. We are convinced that the Great Friend of all children, our Lord, will support us in our task. We know that He hears our prayers and when we pray for guidance, wisdom and understanding, we are sure he will give us that which we need.

I often pray for you, and especially today I asked God to give you peace in your heart, and the conviction that you had made the right decision last year when you signed the adoption papers. I know you loved your baby. You loved him so much that you could bring up the strength and courage to give him away for his own good and on account of your own longing to keep him.

Your baby is happy. He's asleep now. His arms are spread out behind his little head in a completely relaxed position. He sleeps as only happy, contented children can sleep, who don't have a worry in the world.

I thought I would let you know all this. I hope it will make you feel better so that even on his birthday your heart can be filled with gratitude instead of bitterness, with peace instead of sorrow and with the love of God instead of emptiness.

We hope and pray that the time may come that you will be married yourself and have children that you will love as much as you and we love the baby who is sleeping so happily upstairs in his crib.

Ineke

Cross Word Puzzle

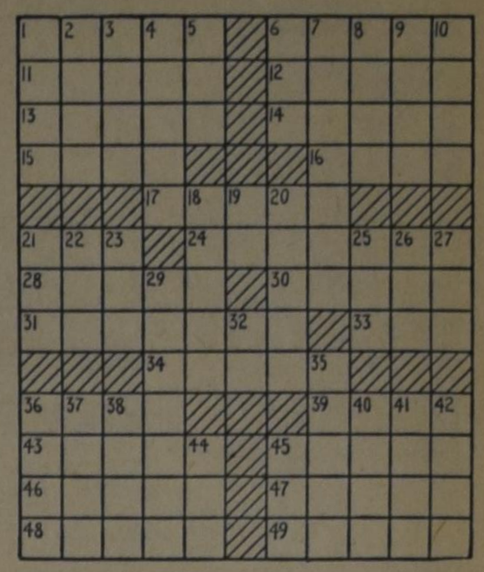

ACROSS

1. Covering of a deck opening
6. Cubic meter
11. Silk scarf: eccl.
12. Bracket-supported bay window
13. Contort
14. Turkish coins
15. God of thunder: Norse
16. Tallow tree
17. Eskimo boat
21. A dandy
24. Heats, as glass
28. Near: poet.
30. Simpleton
31. Certain military officers
33. Man's nickname
34. Leg joints
36. Roman garment
39. Gem
43. Bennet
45. Goddess of flowers: Rom. Relig.
46. John —— Garner, former U.S. vice-president
47. Egglike
48. Driving rain and ice
49. Flocks

DOWN

1. A throng
2. Chief
3. Edible rootstock
4. Salesman
5. Chop
6. Soak up
7. Trailed
8. Ireland
9. Breed
10. Girl's name
18. Biblical character
19. At home
20. Plant of carrot family
21. Decorated letter
22. Single unit
23. Enclosure
25. Breeze
26. Card game
27. Pigpen
29. Sideways
32. Music note
35. Explain
36. Browns in the sun
37. Elliptical
38. Factor
40. Without wealth
41. Dry
42. Youths
44. Place
45. Exclamation

ANSWER
of last week's
Cross Word Puzzle

A PRAYER IN BED

Dear Lord, one day
I shall lie thus and pray
Stretched out upon my bed,
Within few days or hours
Of being dead.
And I shall seek
Then for the words to speak,
And scarce shall find them,
Being very weak.
There shall be hardly strength
To say the words if they be found, at length.

Take, then, my now clear prayer,
Make it apply when shadowy words shall flee;
When the body, busy and dying,
May eclipse the soul.
I pray Thee now, while pray I can,
Then look, in mercy look,
Upon my weakness — look and heed
When there can be no prayer
Except my need!

Samuel M. Shoemaker
"Christianity Today"

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(42)

Chris turned and leaned back against the dresser, and stood looking down at the toe of her shoe. "I know what you mean, Ray," she admitted slowly, "and generally, I believe you're right. But somehow," she frowned and moved her toe in a circling motion, "this time you're wrong! I can't explain it, but I know I can manage him!"

Ray stared at her. "What do you intend to do with him?" she asked, as if the thing were already accomplished, "when you get him?"

Chris looked up, and Ray was surprised to see tears in the hazel-green eyes. "I'm so sick of being poor," she said simply. "Look, Ray." She held out a hand as if pleading with her roommate to understand. "Half the time I'm a little bit hungry, because the meals I eat at Miss Ennie's are so skimpy. I haven't had a new dress since I've been here at Holden, just blouses and skirts that I got to take the place of those awful ones Jansie and Grandma Cockrill made for me. And then, too, there's this never being anybody much! You know," her voice grew bitter, "'All that trouble for just a working girl.'"

Ray went back to her cot and sat down. "I do know," she agreed, thoughtfully, but there was not bitterness in her voice. "This is my third year of it. But it can't be helped, I guess, and the best way to get along is not to fuss too much about what you have, just do the best you can!"

"You sound like Jansie." Chris grinned a little. "But I'm tired of doing the best I can!"

Ray's brown eyes were shrewd. "I'm not a knock-out in looks like you are, Chris," she said quietly, "and maybe you'll tell me to mind my own business, but — Jansie might be right!"

"Maybe she is," Chris' voice was harder, "But I'm going to see if I can't get some of the things I want in my own way."

She turned away toward the door.

"Wait a minute, Chris," Ray's voice was gentle, "Tell me one thing before you go. What does Jansie want you to do with your life?"

Chris looked back from the door, then came back to sit on the edge of her own cot, "She wants me to teach school," she answered, "And save my money and get my degree. Jansie has a healthy respect for education," she smiled, "because she hasn't had much chance at it." She sat for a moment in thought, then added, "I don't believe that Jansie minds being poor as much as I do, I've never heard her complain."

Ray was silent as Chris stood up.

"So I'll be going," Chris grinned a little at Ray's distressed look, "You might at least wish me luck!"

"Oh, of course!" Ray shook her head, "And you're going to need it, Chris! You're going to need it!"

Chris signed the checkout book in Miss Harwell's office, giving as her reason for leaving the fictitious notebook at Miss Ennie's. Then, even as she started away, she paused and added in afterthought, "Miss Ennie may have some work for me to do," she told the office proctor, "I may have to stay awhile."

The girl waved an absent-minded hand and went on studying. Chris went out into the brilliant, freshly washed sunlight.

It was a wonderful morning to be out under any circumstance, she thought happily. An hour of leisure was a tangible joy. The sunlight lay brighter than usual on the pathway under the trees, falling through branches partly bared by the storm. A finger of breeze, warm with the afterbreath of summer, touched her neck and lifted her hair. She threw back her head and drew a deep breath for sheer joy.

"Hi!" a voice spoke quietly to her right. She jumped and looked around.

Jack Duncan stood near the path, his blonde head gleaming in the sunlight, his unreadable, blue eyes smiling at her. He was coming from the direction of MacComber. "Hello, there, Chris! I'm glad to see you out this morning, anyway!" He waved a gesture at the deserted campus.

Chris did not stop to be amazed at the neatness with which fate had dealt her her wish. "Everyone's busy," she expained, "And besides, you can't see a date here until Saturday afternoon."

"I know that," he leaned against a tree and smiled at her. "How about moving out of range of the halls," he suggested, "where we can talk?"

Chris looked thoughtful, "I was going down to Miss Ennie's," she told him, "if you want to walk down that way with me —"

"Delighted!" Jack's eyes were laughing at her, "It's such a lucky coincidence that we met."

"How'd you happen to come to the campus this morning, anyway?" she asked him as they walked together toward the town, "You're certainly up early."

"I hoped to see you." Jack grinned and the words were not too serious. "I thought to myself 'now maybe that pretty Sanders girl will find out that she just must go to Miss Ennie's this morning!'"

Chris pouted, "It would have served you right if I hadn't left my notebook there yesterday — maybe."

But after they had left the campus and before they were too near the David house, Jack slowed his steps, "I'll tell you," he touched her arm to bring her to a pause. "I have my car parked down here on this side street. Let's take a little ride."

"I shouldn't," but consent already underlay Chris' tone, "You know how strict they are here about that. We aren't allowed to even get in cars without special permission."

Jack scowled, "Yeah. I know. But we'll be so careful."

Chris smiled up at him, and the sunlight fell warmly through the leaves of the trees against her eyes and hair. "I have to be back before too late," she was already matching her steps to his down the side street. "If Miss Marwell should find out — whooooooosh!" she made a gesture of disintegration.

"Uh, that old dame!" Jack made a disgusted face.

Chris grinned, "Oh, she isn't so bad," she told him and her tone was light, "She just doesnt' trust any of her flock with men."

They had come up to the car, and Jack reached one hand to open the door for her as he leaned almost to her lips, "You'd better not trust me either, baby!" His tone was softly mocking, "I mean no good!"

Chris laughed and slipped into the low-slung seat.

"Where'll we go?" Jack shifted into second and the car roared away from the curb, "You ever been out on the Wall Mill road?"

Chris shook her head, while deep excitement lurched within her. Wall Mill road was the secluded lovers' lane which the Holden girls discussed in thrilled whispers.

And Chris decided that it was the loveliest drive as well at the loniest one in the vicinity of the college. Today, it was rich with the full sweep of autumn, and great old trees drooped their colored burdens above the winding gravel of the road.

She drew a deep breath of delight and leaned back against the maroon leather of the seat. But when she spoke, it was not of the day. "It must be wonderful to be rich!" she commented happily, "I've never in all my life ridden in a car like this one!"

Jack looked startled, then pleased, "Well! You are frank!" he laughed at her. "Most girls work as hard as they can to make you think they've always had a million."

"I guess so," Chris was looking away from him, her eyes intent on the scenes through which they were passing, "But most girls, as you put it, have a lot more than I have to bluff with." She turned with a wry smile.

Jack's eyes narrowed a little as he watched the road, "You look very sweet to me," he assured her in a courteous tone. Then he added, making talk, "Why don't you just tell me all about yourself?"

"Why — er —" Chris wished that she hadn't been so frank about her poverty. "Well, we're just ordinary pepole, I guess. My — er — father is a farmer, then there's my sister, Jansie, and Joe and Willie. Really," she laughed on a quick breath, "There isn't much to tell!"

"Is your sister older or younger?" Jack's eyes were searching along the roadside for some special parking place.

"She brought me up," Chris' voice was suddenly quieter. "She's lots older than I am and — and — very strict." She laughed softly and glanced from the corner of her eyes at the boy sitting beside her, "She might not approve of — you!"

"I like that!" Jack's attention came back with prompt suddenness, "Why wouldn't she approve of me? Is she pretty?" he asked with male curiosity.

Chris shook her head, "No," she admitted gently, "Jansie isn't pretty." And then she added, more to herself than to he young man, "Jansie is just — Jansie."

And there was about them, invoked by the words about the crippled woman, a sense of an alien presence. Jack shifted uncomfortably, not understanding his own self-consciousness.

"Come on," he slowed the car to a wide shoulder at one side of the road, "Let's go sit up there on that rock and tell each other all about ourselves — and look at the scenery."

Chris laughed in response and the shadow of Jansie was no longer between them. "I'll race you!" she opened the door and slipping out of the car, ran for the hill. The wind caught at her skirt and pressed her soft blouse against her body. She flung up an arm to wave at the boy and her hair was about her laughing face, "Come on!" she dared him.

Jack snatched the keys from the ignition and scrambled out after her, "Hey! Wait a minute!" he called, "Wait!"

Chris looked back and seeing his face serious with the pursuit, laughed aloud, "Come on, Jack!" she called again, and her voice was teasing, "You'll have to hurry if you're going to get back in time for that date!"

(To be continued.)